

ΑΓΡΥΤΙΝΙΑ – CAŁONOCNE CZUWANIE

ΜΕΓΑΛΗ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ – WIELKIE NIESZPORY

1. Modlitwy wstępne.

Kapłan okadza ołtarz i całe prezbiterium, poprzedzany przez diakona niosącego płonąca świecę. Następnie diakon, trzymając w ręku świecę, staje przed świętą bramą i ogłasza:

Diakon: Powstańcie! **Panie**, pobłogosław!

Kapłan: Chwała Świętej i Jednoistotnej, i Życiodajnej, i Niepodzielnej Trójcy, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan, poprzedzany przez diakona, okadza całą świątynię. Po skończonym okadzeniu kapłan stojąc z odkrytą głową przed świętą bramą, odmawia siedem modlitw światłości. Chór natomiast śpiewa psalm wstępny.

2. Psalm wstępny i modlitwy światłości.

Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do Chrystusa, Króla naszego i Boga. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do samego Chrystusa, Króla i Boga naszego. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do Niego.

Psalm 103

Błogosław, duszo moja, Pana, Panie, Boże mój, bardzo wielki jesteś, w majestat i wspaniałość siebie oblokłeś. Odziewasz się światłem jak szatą, rozpinasz niebiosą jak namiot. Wzniosłeś nad wodami komnaty swoje, uczyniłeś obłoki swoim rydwanem, chodzisz na skrzydłach wiatru. Czynisz posłańcami swoimi duchy i sługami swymi płomienie ognia. Założyłeś ziemię na podwalinach jej, nie zachwieje się na wieki wieków. Głębina jako szata odzienie jej, nad górami stanęły wody. Na Twoje napomnienie precz odbiegają, na głos Twój grzmiący ulęką się. Wzniosły się góry, zniżyły się doliny do miejsca, któreś dla nich ustanowił. Wodom wyznaczyłeś granicę, której nie przekroczą, i nie wrócą, aby pokryć ziemię. Ty prowadzisz źródła do strumieni, między górami płyną wody. Pić dają każdemu zwierzowi polnemu, dzikie osły gaszą w nich pragnienie. Przy nich ptactwo niebieskie mieszka, spośród kamieni wydaje głos. Ty wody posyłasz na góry z komnat Twoich i owocem dzieł Twoich nasycą się ziemia. Ty sprawiasz, że rośnie trawa dla bydła i ziele na służbę człowiekowi, aby z ziemi dobywał chleb. I wino weseli serce człowiecze, jaśnieje oblicze jego od oliwy, i chleb serce człowieka umacnia. Napojone są drzewa polne, cedry Libanu, któreś zasadził. Na których ptaki zakładają gniazda i bocian ma swój dom na jodłach. Góry wysokie są dla jeleni, skały na schronienie dla zajęcy. Uczynił księżyc miarą czasów, słońce zachód swój poznało. Sprowadzasz ciemności i nastaje noc, w niej krążą wszelkie zwierzęta leśne. Młode lwy rykiem domagają się żeru, żądają od Boga pokarmu swego. Kiedy słońce wszędzie, ustępują, i kładą się w swoich legowiskach. Wychodzi człowiek do pracy swojej, do trudu swego aż do wieczora. Jakże

wspaniałe są dzieła Twoje, Panie, wszystkies w mądrości uczynił, pełna jest ziemia dzieł Twoich. Oto morze wielkie i szerokie, a w nim stwory bez liczby, zwierzęta małe z wielkimi. Tam przepływają okręty i lewiatan, którego stworzyłeś, aby igrał w nim. Wszystko ku Tobie spogląda, abyś dał im pokarm we właściwym czasie. Dajesz im i zbierają, otwierasz dłoń Twoją i wszyscy napęlniają się dobrami. Kiedy skryjesz Twoje oblicze, trwożą się, kiedy odbierasz im ducha, giną i w proch się swój obracają. Kiedy posyłasz ducha Twego, zostają stworzone i odnawiasz oblicze ziemi. Chwała Pańska niech będzie na wieki, rozraduje się Pan dziełami swoimi. Kiedy spojrzy na ziemię, trzęsie się ona, kiedy dotknie gór, dymią. Śpiewać będę Panu póki żyję, śpiewam Bogu memu, póki jestem. Oby przyjemna Mu była moja mowa, ja zaś weselić się będę w Panu. Niech znikną grzesznicy z ziemi i niech ludzi nieprawych nie będzie. Błogosław, duszo moja, Pana. Słońce zachód swój poznało, sprowadzasz ciemność i nastaje noc. Jakże wspaniałe są dzieła Twoje, Panie, wszystkies w mądrości uczynił.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Modlitwy światłości.

Podczas śpiewu Psalmu 103 kapłan odmawia modlitwy światłości:

Modlitwa 1.

Panie szczodry i miłosierny, wielce cierpliwy i wielce miłościwy, usłysz naszą modlitwę i zważ na głos naszego błagania, daj nam znak Twojej dobroci, skieruj nas na drogę Twoją, abyśmy chodzili w Twojej prawdzie. Rozwesel nasze serca, abyśmy lękali się imienia Twego świętego, albowiem wielki jesteś i czynisz cuda. Ty jeden jesteś Bogiem i nie ma Tobie równego, Panie, potężny w miłosierdziu i łaskawy w potędze, aby pomagać i pocieszać, i zbawiać wszystkich, którzy pokładają nadzieję w świętym Twoim imieniu. Albowiem przynależy Tobie wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 2.

Panie, nie oskarżaj nas w swej zapalczywości ani też nie karz nas swym gniewem, ale uczyn z nami według miłosierdzia Twego, Lekarzu i Uzdrowicielu naszych dusz, kierujący nas ku przystani Twojej woli; oświeć oczy naszych serc ku poznaniu Twojej prawdy i daj nam, abyśmy pozostały czas tego dnia i całe nasze życie spędzili w pokoju i bez grzechu, dla modlitw świętej Bogurodzicy i wszystkich Twoich świętych. Albowiem Twoje jest panowanie i Twoje jest królestwo, i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 3.

Panie Boże nasz, pamiętaj o nas, grzesznych i nieużytecznych Twoich sługach, gdy wzywamy święte Twoje imię, i nie zawstydzaj nas w oczekiwaniu

Twego miłosierdzia, ale daj nam, Boże, wszystko, o co prosimy ku zbawieniu, i pozwól nam kochać i lękać się Ciebie z całego serca, czyniąc we wszystkim Twoją wolę. Albowiem Ty jesteś Bogiem dobrym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 4.

Ty, którego nieustannymi pieśniami i nieustanną chwałą sławią święte moce, napełnij usta nasze wielbieniem Ciebie, abyśmy oddali cześć imieniu Twemu świętemu; daj nam też udział i dziedzictwo ze wszystkimi prawdziwie lękającymi się Ciebie i zachowującymi Twoje przykazania, dla modlitw świętej Bogurodzicy i wszystkich Twoich świętych. Albowiem przynależy Tobie wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 5.

Panie, Panie, który przeczystą Twoją dłonią wszystko utrzymujesz, wielce cierpliwy dla nas wszystkich i zmartwiony z powodu naszych grzechów, wspomnij na litość Twoją i miłosierdzie Twoje, nawiedź nas Twoją dobrocią i pozwól nam uniknąć w pozostałej części obecnego dnia, z Twojej łaski, różnych zasadzek złego i uczynić nasze życie bezpiecznym przez łaskę Najświętszego Twego Ducha. Przez miłosierdzie i przyjaźń do człowieka Jednorodzonego Syna Twego, z którym błogosławiony jesteś z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 6.

Boże wielki i wspaniały, który poprzez niewypowiedzianą dobroć i szczodłą opiekę rządzisz wszystkim, dajesz nam wszystkie doczesne dobra, i przez udzielone już nam dobra zaręczyłeś nam obiecane królestwo, który towarzyszyłeś nam i w tej części dnia, która przeminęła, i pozwoliłeś nam uniknąć wszelkiego zła, daj nam i pozostały czas przeżyć nieskalanie przed świętą Twoją chwałą oraz wysławiać Ciebie, jedynego dobrego i Przyjaciela człowieka, Boga naszego. Albowiem Ty jesteś Bogiem naszym i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 7.

Boże wielki i najwyższy, który jedyny masz nieśmiertelność, żyjący w niedostępnej światłości, który wszystkie stworzenia w mądrości uczyniłeś, który oddzieliłeś światłość od ciemności, słońce dałeś, aby rządziło dniem, a księżyc zaś i gwiazdy, aby rządziły nocą, który nam grzesznym pozwoliłeś i w obecnej godzinie kroczyć przed Twoim obliczem wyznając wiarę i zanosząc Tobie wieczorną pieśń chwały, Ty sam, Przyjacielu człowieka, spraw, aby nasze modlitwy wznosiły się przed Tobą jak dym kadzidlany i zostały przyjęte jako wdzięczna woń. Daj nam, abyśmy obecny wieczór i nadchodzącą noc spędzili w pokoju, przyoblecz nas w oręż światłości, wybaw od strachu nocnego i od

wszelkiego utrapienia, które chodzi w ciemności, i daj sen, który dałeś na ukojenie naszej niemocy, wolny od wszelkiej mary szatana. O Władco, Dawco łask, obyśmy i na łożach naszych zaznali spokoju wspominając nocą Twoje imię i oświeceni nauką Twoich przykazań wstali z radością duszy, aby wielbić Twoją łaskawość, zanosząc do Twego miłosierdzia modły i błagania za grzechy swoje i całego ludu, który dla modlitw świętej Bogurodzicy nawiedź łaską. Albowiem Ty jesteś Bogiem dobrym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

3. Wielka ektenia.

Diakon: W pokoju do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: O pokój z wysokości i zbawienie dusz naszych, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: O pokój całego świata, stałość świętych Bożych Kościołów i zjednoczenie wszystkich, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: Za tę świątynię i tych, którzy z wiarą, pobożnością i bojaźnią Bożą wchodzi do niej, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: Za metropolitę naszego *N.* i biskupa naszego *N.*, za czcigodne kapłaństwo, w Chrystusie diakonie, za całe duchowieństwo i lud, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: O zachowanie w opiece Bożej naszej ojczyzny, za jej władze i wojsko, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: Za to miasto (*lub:* tę wieś; *lub:* ten monaster), za wszystkie miasta i krainy, i za wszystkich wiernych żyjących w nich, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: O dobrą pogodę, obfitość plonów ziemi i czasy spokojne, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: Za żeglujących, podróżujących, chorych, cierpiących, uwięzionych oraz o ich wybawienie, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: O wybawienie nas od wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa, do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie zmiłuj się.

Diakon: Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, o Panie.

Kapłan: Albowiem przynależy Tobie wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

4. Czytanie Psalterza.

Na wieczór sobotni przewidziane jest czytanie pierwszej kacyzmy, podzielonej na trzy stasis: Ps 1-3, Ps 4-6, Ps 7-8. Każda stasis kończy się małą ektenią z własną ekfonesis. W praktyce czytanie Psalterza zredukowane jest do kilku wersetów z trzech pierwszych Psalmów, ze stichosem:

Błogosławiony mąż, który nie chodzi na radę bezbożnych.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Albowiem Pan poznaje drogę sprawiedliwych,
a droga bezbożnych zaginie.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Służcie Panu w bojaźni
i radujcie się w Nim z drzeniem.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Szczęśliwi są wszyscy, którzy w Nim mają nadzieję.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Powstań, o Panie, zbaw mnie, Boże mój.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

W Panu jest zbawienie,
i nad ludem Twoim błogosławieństwo Twoje.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi,
i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Mała ektenia.

Diakon: Jeszcze i jeszcze w pokoju do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie zmiłuj się.

Diakon: Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem, i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, o Panie.

Ekfonesis po pierwszej stasis:

Kapłan: Albowiem Twoje jest panowanie, i Twoje jest królestwo, i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Ekfonesis po drugiej stasis:

Kapłan: Albowiem Ty jesteś Bogiem dobrym, przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Ekfonesis po trzeciej stasis:

Kapłan: Albowiem Ty jesteś Bogiem naszym i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

5. Psalm światłości.

Psalm 140

Panie, wołam do Ciebie, usłysz mnie, usłysz mnie, Panie. Panie, wołam do Ciebie, usłysz mnie, słuchaj głosu mego błagania, gdy wołam do Ciebie, usłysz mnie, Panie. Niech modlitwa moja wznosi się jak dym kadzielnny przed Tobą, a podniesienie rąk moich rąk jak ofiara wieczorna, usłysz mnie, Panie. Postaw, Panie, straż u ust moich, wartę u drzwi warg moich. Nie skłaniaj serca mego ku złym słowom, ku usprawiedliwieniu grzesznych czynów razem z ludźmi czyniącymi nieprawość, i nie połączę się z wybrańcami ich. Niech karze mnie sprawiedliwy, poczytam to za łaskawość, niech napomina mnie, a olej grzesznika niech nie namaści mej głowy, modlitwa moja zawsze przeciwko ich złym czynom. Zgładzeni będą przy skale ich sędziowie, usłuchają słów moich, bo są łagodne. Jakby kto rąbał i rozdzierał ziemię, rozsypują się ich kości u wrót otchłani. Albowiem ku Tobie, Panie, Panie, podnoszę oczy, w Tobie mam nadzieję, nie wydawaj duszy mojej. Uchronń mnie od sideł, które zastawili na mnie, i od zgorzenia czyniących nieprawość. Niech wpadną we własne sieci grzesznicy, tam, gdzie ja jeden przejdę bezpiecznie.

Psalm 141

Głosem moim do Pana wołam, głosem moim błagam Pana. Wylewam przed Nim błaganie moje, zgryzotę moją przed Nim wyjawiam. Kiedy omdlał we mnie mój duch, Ty poznałeś moje ścieżki. Na drodze, po której idę, ukryli sidła na mnie. Spójrz na prawo i zobacz, nie masz, kto by mnie znał. Nie ma dla mnie ucieczki, nikt nie troszczy się o moją duszę. Wołam do Ciebie, Panie, i mówię: Ty jesteś nadzieją moją, częstką moją w krainie żyjących. Usłysz błaganie moje, gdyż upokorzony jestem bardzo. Wybaw mnie od mych prześladowców, gdyż są silniejsi ode mnie.

Od poniższego wersetu dodajemy stichery niesporów według ośmiu tonów oraz stichery z menei:

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wyznawał imię Twoje.

Ton 1: Wieczorne nasze modlitwy przyjmij święty Panie, i daj nam

odpuszczenie grzechów, albowiem Ty jeden okazałeś w świecie zmartwychwstanie.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują, że Ty obdarzysz mnie dobrami.

Ton 1: Otoczcie ludzie Syjon i obejmijcie go, oddajcie w nim chwałę Temu, który powstał z martwych, On bowiem jest Bogiem naszym, który wybawia nas z nieprawości naszych.

Psalm 129

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Ton 1: Przyjdźcie ludzie, zaśpiewajmy i pokłońmy się Chrystusowi, sławiąc Jego powstanie z martwych, On bowiem jest Bogiem naszym, który wybawia świat z oszustwa wroga.

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne, na głos modlitwy mojej.

Stichery anatolikony:

Ton 1: Radujcie się niebiosa, zatrubcie fundamenty ziemi, zaśpiewajcie radośnie góry, oto bowiem Emanuel grzechy nasze przybił do krzyża i dając życie zniszczył śmierć, wskrzesił Adama, jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o występkach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest przebaczenie.

Ton 1: Temu, który dobrowolnie za nas został cielesnie ukrzyżowany, cierpiał, został pogrzebany i powstał z martwych, śpiewajmy mówiąc: Umocnij w ortodoksji Kościół Twój, Chryste, i obdarz pokojem życie nasze, jako Dobry i Przyjaciel człowieka.

Stichos: Dla Twego imienia cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Ton 1: Stańmy przy Twoim grobie, gdzie złożono Życie, przynieśmy, niegodni, naszą chwałę niewypowiedzianej Twojej łaskowości, Chryste Boże nasz, albowiem Ty, bezgrzeszny, podjąłeś krzyż i śmierć, aby dać światu zmartwychwstanie, jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Ton 1: Słowo niemające początku, współwieczne z Ojcem, niewypowiedziane zajaśniało z dziewiczego łona, przyjęło dla nas dobrowolnie krzyż i śmierć, i zmartwychwstało w chwale, zaśpiewajmy Mu przeto, mówiąc: Panie, Dawco życia, chwała Tobie.

Stichery z menei lub stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium.

Stichos: Albowiem u Pana jest łaska i wielkie u Niego odkupienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Prosomion: Niebieskich Zastępów.

Ton 1: Bardziej święta niż wszystkie święte Moce, czcigodniejsza od wszystkich stworzeń, Matko Boga, Władczyni świata, Ty, która zrodziłaś Zbawiciela, przez Twoje modlitwy wybaw nas ze wszystkich grzechów, chorób i niebezpieczeństw.

Psalm 116

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Ton 1: Bramo dobroci, nie pogardzaj moją pokorną duszą, z wiarą proszę Ciebie, Dziewico, lecz szybko otocz łaską, wybaw ją z oceanu mych grzechów, odnów Twoją łaskę we mnie i oświeć mnie, Przeczysta Dziewico.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Ton 1: Władczyni, Ty Boga połączyłaś z ludźmi, Ty, jedyna, podniosłaś martwą naturę do Bożej niezniszczalności, Ty wytoczyłaś zbawienie mieszkańcom ziemi, Ty, Bogurodzico, uwolnij nas od wszystkich cierpień.

Chwała. Doksastikon z menei.

I teraz. Teotokion:

Ton 1: Śpiewajmy Dziewicy Marii, chwale całego świata, owocowi ludzkości, która zrodziła Władcę, Bramę niebios, pieśń bezcielesnych duchów i umocnienie wiernych, Ona bowiem objawiła niebo i świątynię Bóstwa; Ona zniszczyła barierę wrogości, zaprowadziła pokój i otworzyła królestwo, przez Nią mamy umocnienie wiary i Obrońcę, zrodzonego z Niej Pana. Czuwaj, przeto, czuwaj ludu Boży, On bowiem zwycięży wrogów jako Wszechmocny.

6. Procesja wejścia i hymn wieczorny.

Procesja wychodzi przez północną bramę i zatrzymuje się przed świętą bramą, a kapłan i diakon skłaniają głowy i odmawiają modlitwę:

Diakon: Do Pana módlmy się.

Kapłan: Wieczorem i z rana, i w południe chwalimy, błogosławimy, dzięki Tobie czynimy i błagamy Ciebie, Władco wszystkich, niech nasza modlitwa wznosi się jak dym kadzidlany przed Tobą, nie pozwól, aby nasze serca skłoniły się ku słowom lub myślom złym, lecz wybaw nas od wszystkich tych, którzy czyhają na nasze dusze, albowiem ku Tobie, Panie, Panie, zwrócone są nasze oczy, i w Tobie złożyliśmy nadzieję, przeto nie zawstydzaj nas, Boże nasz. Albowiem przynależy Tobie wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Diakon: Pobłogosław, władcyko, święte wejście.

Kapłan błogosławiąc: Błogosławiona brama przybytku Twego, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Diakon: Oto mądrość! Stańmy prosto!

Chór: Pogodna światłości świętej chwały, Nieśmiertelnego Ojca niebios, Świętego, Błogosławionego, Jezu Chryste. Przyszliśmy na zachód słońca, Widząc światłość wieczorną Śpiewamy Ojcu, Synowi, i Świętemu Duchowi, Bogu. Boś godzien jest, by w każdym czasie, Śpiewano Tobie zbożnymi pieśniami, Synu Boży, co życie dajesz, Przeto świat Cię sławi.

7. Czytania.

Diakon: Bądźmy uważni!

Kapłan: Pokój wszystkim.

Diakon: Oto mądrość! Bądźmy uważni! Prokimenon, ton 6: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony.

Chór: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony.

Diakon: Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Chór: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony.

Diakon: Albowiem umocnił świat, że się nie zachwieje.

Chór: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony.

Diakon: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Chór: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony.

Diakon: Pan zakrólował.

Chór: W majestat jest obleczony.

(W dni świąteczne następują trzy lektury zwane paremie)

8. Uroczyste modlitwy.

(1° Ektenia usilna)

Diakon: Wołajmy wszyscy z całej duszy i ze wszystkich myśli naszych wołajmy.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Panie wszechmocny, Boże ojców naszych, prosimy Cię, wysłuchaj i zmiłuj się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Zmiłuj się nad nami, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego, prosimy Cię, wysłuchaj i zmiłuj się.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Jeszcze módlmy się za metropolitę naszego *N.*, za biskupa naszego *N.* i za wszystkich w Chrystusie braci naszych.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Jeszcze módlmy o zachowanie w opiece Bożej naszej Ojczyzny, za jej władze i wojsko, abyśmy mogli prowadzić ciche i spokojne życie, we wszelkiej pobożności i czystości.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Jeszcze módlmy się za naszych braci kapłanów, zakonników i za wszystkich braci naszych w Chrystusie.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Jeszcze módlmy się za błogosławionych i zawsze godnych pamięci świątobliwych patriarchów prawosławnych, za fundatorów tej świątyni Bożej (lub: tego świętego monasteru) i za wszystkich zmarłych prawosławnych ojców i braci naszych, [którzy tutaj i w różnych miejscach spoczywają].

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Jeszcze módlmy się za ofiarodawców i dobroczyńców tego świętego i czcigodnego domu Bożego, za pracujących, śpiewających, i za tu obecny lud, oczekujący od Ciebie wielkiego i obfitego miłosierdzia.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Kapłan: Albowiem jesteś Bogiem miłosiernym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

(2° Modlitwa przełożonego)

Pozwól, Panie, w wieczór ten ustrzec się nam od grzechu. Błogosławiony jesteś, Panie, Boże ojców naszych, i chwalebne i przesławne jest imię Twoje na wieki. Amen. Niech będzie miłosierdzie Twoje, Panie, nad nami, jak mieliśmy nadzieję w Tobie. Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie przykazań Twoich. Błogosławiony jesteś, Władco, daj mi zrozumieć przykazania Twoje. Błogosławiony jesteś, Święty, oświeć mnie przykazaniami Twoimi. Panie, miłosierdzie Twoje na wieki, nie gardź dziełem rąk Twoich. Tobie przynależy sława, Tobie przynależy pieśń, Tobie chwała przynależy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

(3° Ektenia błagalna)

Diakon: Dopełnijmy wieczorną modlitwę naszą do Pana.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O to, aby cały ten wieczór był doskonały, święty, spokojny i bezgrzeszny, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O anioła pokoju, wiernego przewodnika, stróża dusz i ciał naszych, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O przebaczenie i odpuszczenie grzechów i przewinień naszych, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O to, co dobre i pożyteczne dla dusz naszych i o pokój dla świata, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O dokonanie reszty życia naszego w pokoju i pokucie, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

O chrześcijańskie zakończenie życia naszego, bezbolesne, bez zawstydzienia, spokojne, i o dobrą odpowiedź na budzącym bojaźń Sądzie Chrystusa, prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem, i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, o Panie.

Kapłan: Albowiem jesteś Bogiem dobrym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

(4° Modlitwa skłonienia głów)

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Diakon: Skłóńmy nasze głowy przed Panem!

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan: Panie, Boże nasz, który nachyliłeś niebios a i zstąpiłeś, aby zbawić rodzaj ludzki, wejrzyj na Twoje sługi i na Twoje dziedzictwo, albowiem służy Twoi skłonili swe głowy, zgięli swoje karki przed Tobą, budzącym bojaźń Sędzią, Przyjacielem człowieka, nie oczekując pomocy od ludzi, ale oczekując Twego miłosierdzia i oczekując Twego zbawienia. Zachowaj ich w każdym czasie i w obecny wieczór, i w nadchodzącą noc, od wszelkiego wroga, od wszelkiego wrogiego działania diabła, od próżnych słów i od złych wspomnień. Niech będzie panowanie Twego królestwa błogosławione i wysławione, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

9. Litia.

Wychodzimy do narteksu, śpiewając sticherę ku czci patrona świątyni lub ku czci święta. Kapłan i diakon z kadzielnicą wychodzą przez północną bramę, poprzedzani przez niosących świece.

Chór: **Chwała.** Stichera ku czci świętego lub ku czci patrona świątyni. **I teraz.** Teotokion bądź stichery Pawła z Amorium, albo to, co nakaże przełożony.

Następnie diakon odmawia modlitwę:

Zbaw, Panie, lud Twój i pobłogosław dziedzictwo Twoje, nawiedz Twój świat miłosierdziem i łaskami, podnieś róg chrześcijan prawosławnych i ześlij na nas obfite Twoje miłosierdzie, dla modlitw Przeczystej Pani naszej Bogurodzicy i zawsze Dziewicy Marii, mocą świętego i życiodajnego krzyża, przez wstawiennictwo czcigodnych niebieskich mocy bezcielesnych, czcigodnego sławnego Proroka, Poprzednika i Chrzciciela Jana, świętych sławnych i godnych chwały Apostołów, świętych ojców naszych, powszechnych wielkich Nauczycieli i Hierarchów Bazylego Wielkiego, Grzegorza Teologa i Jana Chryzostoma, patriarchów Aleksandrii Atanazego i Cyryla, świętego ojca naszego cudotwórcy Mikołaja arcybiskupa Miry Licyjskiej, świętych równych Apostołom Nauczycieli Słowian Cyryla i Metodego, świętych sławnych i zwycięskich męczenników, czcigodnych i Boga w sercu noszących ojców naszych, świętego męczennika dziecko Gabriela Zabłudowskiego, świętego męczennika Maksyma Gorlickiego, świętego męczennika Archimandrytę Grzegorza, świętych męczenników chełmskich i podlaskich, świętych i sprawiedliwych Przodków Zbawiciela

Joachima i Anny, świętego *N.* patrona tej świątyni i świętego *N.*, którego pamięć dzisiaj obchodzimy i wszystkich świętych, modlimy się do Ciebie, wielce miłosierny Panie, usłysz nas grzesznych, modlących się do Ciebie, i zmiłuj się nad nami.

Chór: Panie, zmiłuj się (dwanaście razy).

Diakon: Jeszcze módlmy się za pana naszego metropolitę *N.* i za pana naszego biskupa *N.* (w *monasterach:* za archimandrytę naszego *N.*, *lub:* za igumena naszego *N.*), za wszystkich braci naszych w Chrystusie i za każdą duszę chrześcijańską cierpiącą i udęconą, potrzebującą Bożego miłosierdzia i pomocy, o opiekę Bożą nad tym miastem i tymi, którzy w nim żyją, o pokój i trwanie całego świata, o pomyślność świętych Bożych Kościołów, o zbawienie i pomoc Bożą dla trudzących się i posługujących z bojaźnią i gorliwością ojców i braci naszych, za nieobecnych i pełniących różne posługi, za nieobecnych i podróżujących, o uleczenie chorych, o odpoczynek, ulgę, wieczny odpoczynek i odpuszczenie grzechów wszystkim zmarłym ojcom i braciom naszym, tu i wszędzie spoczywającym prawosławnym, o wybawienie pozostających w niewoli i za braci naszych pozostających na służbie, i za wszystkich, którzy posługiwali i posługują w tej świętej świątyni, powiedzmy.

Chór: Panie, zmiłuj się (dwanaście razy).

Diakon: Jeszcze módlmy się, aby to miasto i ta święta świątynia (*lub:* ten święty *monaster*), a także wszystkie miasta i krainy, zostały zachowane od głodu, zarazy, trzęsienia ziemi, powodzi, ognia, miecza, napaści obcych plemion i walk wewnętrznych, i aby miłosierny, przychylny i dobry nasz Bóg, Przyjaciel człowieka, odwrócił wszelki gniew nadciągający na nas, wybawił nas od należnej i sprawiedliwej swej kary i zmiłował się nad nami.

Chór: Panie, zmiłuj się (dwanaście razy).

Diakon: Jeszcze módlmy się, aby Pan Bóg usłyszał głos modlitwy nas grzesznych i zmiłował się nad nami.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Kapłan: Usłysz nas, Boże, Zbawicielu nasz, Nadziejo wszystkich krańców ziemi i pozostających daleko na morzu, i miłosierny, miłosierny bądź, Władco, dla naszych grzechów i zmiłuj się nad nami. Albowiem jesteś Bogiem miłosiernym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Diakon: Skłóńmy nasze głowy przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan: Władco wielce miłosierny, Panie Jezu Chryste, Boże nasz, dla modlitw Przczystej Pani naszej Bogurodzicy i zawsze Dziewicy Marii, mocą

świętego i życiodajnego krzyża, przez wstawiennictwo czcigodnych niebieskich mocy bezcielesnych, czcigodnego sławnego Proroka, Poprzednika i Chrzciciela Jana, świętych sławnych i godnych chwały Apostołów, świętych ojców naszych, powszechnych wielkich Nauczycieli i Hierarchów Bazylego Wielkiego, Grzegorza Teologa i Jana Chryzostoma, patriarchów Aleksandrii Atanazego i Cyryla, świętego ojca naszego cudotwórcy Mikołaja arcybiskupa Miry Licyjskiej, świętych równych Apostołom Nauczycieli Słowian Cyryla i Metodego, świętych sławnych i zwycięskich męczenników, czcigodnych i Boga w sercu noszących ojców naszych, świętego męczennika dziecko Gabriela Zabłudowskiego, świętego męczennika Maksyma Gorlickiego, świętego męczennika archimandrytę Grzegorza, świętych męczenników chełmskich i podlaskich, świętych i sprawiedliwych Przodków Zbawiciela Joachima i Anny, świętego *N.* patrona tej świątyni i świętego *N.*, którego pamięć dzisiaj obchodzimy i wszystkich świętych, uczynij przyjemną Tobie modlitwę naszą, daj nam odpuszczenie grzechów, otocz nas cieniem Twoich skrzydeł, odpędź od nas wszelkiego wroga i heretyka, obdarz nasze życie pokojem, Panie, zmiłuj się nad nami i nad Twoim światem, i zbaw dusze nasze, jako dobry i Przyjaciel człowieka.

Chór: Amen.

10. Apostichesty.

Po modlitwie liti wchodzimy do świątyni śpiewając apostichesy.

Ton 1: Przez mękę Twoją, Chryste, zostaliśmy uwolnieni od cierpień, i przez Twoje zmartwychwstanie zostaliśmy wybawieni ze zniszczenia, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony, obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Ton 1: Niech się radują stworzenia, niech weselą się niebiosa, niechaj narody zaklaszczą z weselem w dłonie, bowiem Chrystus nasz Zbawiciel przybił grzechy nasze do krzyża i uśmierciwszy śmierć dał nam życie, wskrzesił ród upadłego Adama, jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Ton 1: Niedościgniony Król niebios i ziemi dobrowolnie został ukrzyżowany z przyjaźni do człowieka. Otchłań spotkawszy Go w swych głębinach napełniła się goryczą, a dusze sprawiedliwych przyjęły Go z radością, Adam zaś zmartwychwstał widząc w otchłani Ciebie, Stwórcę. O cudzie! Jakże śmierci może zakosztować życie wszystkich? Lecz On zechciał oświecić świat wołający i mówiący: Zmartwychwstały Panie, chwała Tobie.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Ton 1: Niewiasty niosące mirrę z pośpiechem i płaczem przybiegły do Twego grobu i nie znalazły przyczystego ciała Twego, dowiedziały się od Anioła o nowym i sławnym cudzie, i mówiły Apostołom: Zmartwychwstał Pan, dając światu wielkie miłosierdzie.

Chwała. Doksastikon z meni. **I teraz.** Teotokion:

Ton 1: Oto spełniło się proroctwo Izajasza, bowiem Dziewica porodziła i po porodzie Dziewicą pozostała, jak i przed zrodzeniem. Oto Bóg narodził się i odnowił naturę. O Bogurodzico, nie odrzucaj modlitwy Twych sług, zanoszone Tobie w Twojej świątyni, a skoro Miłosiernego nosiłaś na swych rękach, przeto zlituj się nad Twymi sługami i módl się o zbawienie dusz naszych.

11. Pieśń Symeona.

Teraz pozwalasz odejść słudze Twemu, Władco, według słowa Twego, w pokoju, bowiem oczy moje widziały zbawienie Twoje, któreś przygotował wobec wszystkich ludzi, Światłość na oświecenie narodów i chwałę ludu Twego, Izraela.

12. Trisagion i Modlitwa Pańska.

Lektor: Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami (trzy razy).

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Najświętsza Trójco, zmiłuj się nad nami, Panie, zgładź grzechy nasze, Władco, przebacz nieprawości nasze, Święty, nawiedz nas i ulecz niemoce nasze, dla imienia Twego.

Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa Pańska.

Kapłan: Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

13. Pobłogosławienie chlebów i zakończenie.

Chór: Bogurodzico Dziewico, raduj się, łaski pełna Mario, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twego, albowiem zrodziłaś Zbawcę dusz naszych (trzy razy).

Troparion apolitykon:

Ton 1: Mimo kamienia opieczętowanego przez Żydów i żołnierzy strzegących przeczystego ciała Twego, zmartwychwstałeś, Zbawco, trzeciego dnia, dając światu życie. Przeto moce niebios wołają do Ciebie, życia Dawco: Chwała zmartwychwstaniu Twemu, Chryste, chwała królestwu Twojemu, chwała opatrności Twojej, jedyny Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion.

Ton 1: Gdy Gabriel głosił Tobie, Dziewico, „Raduj się”, z jego głosem wcielił się w Ciebie, świętą arkę, Władca wszystkich, jak powiedział sprawiedliwy Dawid. Okazałaś się większą od nieba, nosiłaś bowiem swego Stwórcę. Chwała Temu, który wcielił się w Ciebie, chwała Temu, który narodził się z Ciebie, chwała Temu, który wyzwolił nas przez zrodzenie Twoje.

Na środku cerkwi stawia się tetrapod z pięcioma chlebami, pszenicą, winem i olejem. Diakon okadza naokoło tetrapod, a następnie okadza kapłana. Kapłan bierze jeden chleb i błogosławi nim inne, po

czym błogosławi chleby, pszenicę, wino i olej, odmawiając modlitwę.

Diakon: Do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Kapłan: Panie Jezu Chryste, Boże nasz, który pobłogosławiłeś pięć chlebów i pięć tysięcy nakarmiłeś, sam pobłogosław te chleby, pszenicę, wino i olej, i pomnóż je w tym mieście, i w całym Twoim świecie, i uświęć tych, którzy będą je spożywali. Albowiem Ty błogosławisz i uświęcasz wszystko, Chryste, Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy z Ojcem Twoim niemającym początku, i z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen. Niech imię Pańskie będzie błogosławione teraz i na wieki (trzy razy).

Kapłan: Błogosławieństwo Pańskie niech zstąpi na was przez Jego łaskę i przyjaźń do człowieka, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

OΠΘΡΟΣ – JUTRZNIA

1. Sześć psalmów i modlitwy światłości.

Lektor: Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój, w ludziach upodobanie ku dobremu (trzy razy).

Panie, otwórz wargi moje, a usta moje będą głosić chwałę Twoją (dwa razy).

Psalm 3

Panie, dlaczego tak liczni są moi wrogowie? Wielu powstaje przeciwko mnie, wielu powiada duszy mojej: Nie ma dla niego zbawienia u Boga jego. Ale Ty, Panie, jesteś moją ochroną, chwałą moją, Ty podnosisz głowę moją. Głosem moim do Pana wołałem i usłyszał mnie z góry świętej swojej. Układłem się i zasnąłem, i wstałem, albowiem Pan mnie chroni. Nie ulęknię się tłumowi ludzi, którzy zewsząd napadają na mnie. Powstań, Panie, zbaw mnie, Boże mój, albowiem Ty poraziłeś wszystkich wrogów moich, wyłamałeś zęby grzesznikom. Pana jest zbawienie i nad ludem Twoim błogosławieństwo Twoje. Układłem się i zasnąłem, i wstałem, albowiem Pan mnie chroni.

Psalm 37

Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie. Albowiem strzały Twoje utkwily we mnie i legła na mnie ręka Twoja. Nie ma uleczenia w moim ciele, w obliczu gniewu Twego, nie ma pokoju moim kościom, w obliczu grzechów moich. Albowiem nieprawości moje przewyższają głowę moją, jak ciężkie brzemie mnie gniołają. Zaropiały i zajątrzyły się rany moje z powodu mojej głupoty. Wycierpiałem i pochylałem się bardzo, cały dzień chodzę smutny. Albowiem łądzwie moje pełne są drwiny, i nie ma uleczenia w ciele moim. Osłabłem i upokorzony jestem bardzo, jęczę ze zgryzoty serca mego. Panie, przed Tobą wszelkie moje pragnienie i wzdychanie moje nie jest Tobie tajne. Serce moje

tlucze się, opuściła mnie siła moja, i światła moich oczu nie ma przy mnie. Przyjaciele moi i towarzysze moi, przybliżyli się do mnie i stanęli. Bliźni moi stoją daleko ode mnie i czyhający na duszę moją, i fałszywi cały dzień uczą się knuć zdrady. A ja niby głuchy nie słyszę i jestem jak niemy, nie otwieram ust moich. I stałem się jak człowiek, który nie słyszy i nie ma w ustach moich oskarżenia. Albowiem w Tobie, Panie, mam nadzieję, Ty usłyszysz, Panie, Boże mój. Albowiem rzekłem: Niech nie tryumfują nade mną wrogowie moi, kiedy chwieją się nogi moje, niech się nie wynoszą nade mnie. Albowiem jestem bliski upadku i boleść moja jest zawsze przede mną. Albowiem nieprawość moją wyjawiam i grzech mój mnie trwoży. Wrogowie moi żyją i wzmacniają się bardziej niż ja, rozmnożyli się nienawidzący mnie bez powodu. Którzy odpłacają złem za dobro, prześladują mnie, dlatego, że pragnę dobrze czynić. Nie opuszczaj mnie, Panie, Boże mój, nie odstępuj ode mnie. Pospiesz mi na pomoc, Panie mego zbawienia. Nie opuszczaj mnie, Panie, Boże mój, nie odstępuj ode mnie. Pospiesz mi na pomoc, Panie mego zbawienia.

Psalm 62

Boże, Boże mój, szukam Ciebie od poranku, dusza moja pragnie Ciebie, jakże tęskni do Ciebie ciało moje na ziemi suchej i nieprzebytej, nie mającej wody. Przychodzę do Ciebie do świątyni, aby widzieć moc Twoją i chwałę Twoją. Albowiem lepsza jest łaska Twoja aniżeli życie, moje wargi będą wysławiać Ciebie. Tak błogosławić będę Ciebie w moim życiu w Twoje imię będę podnosić moje ręce. Niby tłuszczem i szpikiem sycić się będzie dusza moja i radosnymi wargami będą Ciebie chwalić usta moje. Jak wspominałem Ciebie na moim łożu, tak w czasie porannych straży myślę o Tobie. Gdyż byłeś dla mnie pomocnikiem i w cieniu Twych skrzydeł rozraduję się. Przywarła dusza moja do Ciebie, podtrzymuje mnie prawica Twoja. Oni zaś bezskutecznie szukają duszy mojej, zapadną się w głębinę ziemi. Niech wydani zostaną we władzę miecza i niech będą pastwą szakali. Ale król będzie się weselić w Bogu, tryumfować będą usta mówiących kłamstwo. Tak w czasie porannych straży myślę o Tobie. Gdyż byłeś dla mnie pomocnikiem i w cieniu Twych skrzydeł rozraduję się. Przywarła dusza moja do Ciebie, podtrzymuje mnie prawica Twoja.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Psalm 87

Panie, Boże zbawienia mego, w dzień wołam i w nocy przed Tobą. Niech dojdzie do Ciebie modlitwa moja, nakłoń ucha Twego do błagania mego.

Albowiem syta jest nieszczęść dusza moja, a żywot mój bliski otchłani. Policzony jestem między schodzących do grobu, jestem jak mąż bez siły, pośród umarłych wolny. Albowiem zabici śpią w mogile, o których już nie pamiętasz, i którzy od ręki Twojej są odłączeni. Położyłeś mnie w dole głębokim, w ciemnicy i mroku śmierci. Położył się na mnie ciężko gniew Twój i wszystkie nawałności Twoje sprowadziłeś na mnie. Oddaliłeś znajomych moich ode mnie, uczyniłeś mnie dla nich ohydą, zamknięty jestem i wyjść nie mogę. Oczy moje omdlały z nędzy, wołam do Ciebie, Panie, cały dzień, podnoszę do Ciebie ręce moje. Czyż dla umarłych będziesz czynić cuda, czyż cienie powstaną i będą wyznawać Ciebie? Czyż ktoś będzie w mogile opowiadać miłosierdzie Twoje i prawdę Twoją w miejscu zagłady? Czyż znane będą w ciemności cuda Twoje i sprawiedliwość Twoja w krainie zapomnienia? A ja do Ciebie, Panie, wołam, i rano spotyka Ciebie modlitwa moja. Czemu, Panie, odtrącasz duszę moją, odwracasz ode mnie oblicze swoje? Jestem ubogi i w trudach od młodości mojej, podniosłem się, upokorzyłem i osłabłem. Na mnie spadają gniewy Twoje i groźby Twoje niszczą mnie. Ogarniają mnie jak woda dzień cały, wszystkie zamykają się wokół mnie. Oddaliłeś ode mnie przyjaciela i towarzysza, i znajomych mych od cierpień. Panie, Boże zbawienia mego, w dzień wołam i w nocy przed Tobą. Niech dojdzie do Ciebie modlitwa moja, nakłoń ucha Twego do błagania mego.

Psalm 102

Błogosław, duszo moja, Pana, i całe wnętrze moje święte imię Jego. Błogosław, duszo moja, Pana, i nie zapominaj o wszystkich dobrodziejstwach Jego. Który oczyszcza wszystkie nieprawości twoje, leczy wszystkie choroby twoje. Który wybawia od zagłady życie twoje, koronuje ciebie łaską i zmiłowaniem, nasyca dobrami pragnienie twoje, odnowi się jak orła młodość twoja. Pan czyni miłosierdzie i sąd wszystkim uciśnionym. Pokazał drogi swoje Mojżeszowi, synom Izraela zamiary swoje. Szczodry i litościwy jest Pan, wielce cierpliwy i wielce łaskawy, nie na zawsze jest zagniewany, nie na wieki chowa urazę. Nie wedle nieprawości naszych świadczy nam i nie wedle grzechów naszych odpłaca nam. Albowiem jak niebiosa wysoko nad ziemią, tak umocnił Pan miłosierdzie swoje nad tymi, którzy się Go boją. Jak daleko wschód od zachodu, tak oddalił od nas nieprawości nasze. Jak lituje się ojciec nad synami, tak lituje się Pan nad tymi, którzy się Go boją. Albowiem On zna stworzenie swoje, pamięta, że jesteśmy prochem. Dni człowieka jak trawa, jak kwiat polny okwita. Albowiem wiatr przejdzie po nim i nie będzie go, i nie pozna już miejsca swego. Ale miłosierdzie Pańskie od wieków i na wieki nad tymi, którzy się Go boją. I sprawiedliwość Jego nad synami synów, nad tymi, którzy chronią przymierze Jego i pamiętają o przykazaniach Jego, aby je pełnić. Pan w niebiosach utwierdził tron swój, a królowanie Jego wszystkim włada. Błogosławcie Pana, wszyscy aniołowie Jego, możni potęgą, pełniący rozkazy Jego, słuchający głosu słów Jego. Błogosławcie

Pana wszystkie moce Jego, służy Jego, pełniący wolę Jego. Błogosławcie Pana, wszystkie dzieła Jego, na każdym miejscu panowania Jego. Błogosław, duszo moja, Pana. Na każdym miejscu panowania Jego, błogosław, duszo moja, Pana.

Psalm 142

Panie, usłysz modlitwę moją, zważ na błaganie moje według prawdy Twojej, wysłuchaj mnie w sprawiedliwości Twojej. Nie pozywaj na sąd sługi Twego, bo żaden żyjący nie usprawiedliwi się przed Tobą. Albowiem ściga wróg duszę moją, życie moje przygniata do ziemi, posadził mnie w ciemnościach, jak ci, co dawno umarli. I omdlał we mnie duch mój, struchlało we mnie serce moje. Wspominam dni dawne, rozmyślam o wszystkich czynach Twoich, rozpamiętuję dzieła rąk Twoich. Wyciągam ręce moje ku Tobie, dusza moja tęskni do Ciebie jak spragniona ziemia. Szybko wysłuchaj mnie, Panie, bo ustaje duch mój, nie odwracaj oblicza swego ode mnie, bo upodobnię się zstępującym do grobu. Spraw, abym rankiem usłyszał o łasce Twojej, dlatego, że ufam Tobie, wskaż mi, Panie, drogę, którą mam iść, bo ku Tobie podnoszę duszę. Ocal mnie, Panie, od wrogów moich, do Ciebie się uciekam. Naucz mnie pełnić wolę Twoją, albowiem Ty jesteś Bogiem moim, niech dobry duch Twój prowadzi mnie ku ziemi sprawiedliwej. Dla imienia Twego, Panie, ożyw mnie sprawiedliwością Twoją, z ucisku wyprowadź duszę moją. I w miłosierdziu swoim zniszczysz wrogów moich, wytracisz wszystkich nastających na duszę moją, albowiem ja jestem sługą Twoim. Wysłuchaj mnie w sprawiedliwości Twojej, nie pozywaj na sąd sługi Twego. Niech dobry duch Twój prowadzi mnie ku ziemi sprawiedliwej.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy).

W tym czasie, po odmówieniu przez lektora trzech pierwszych psalmów, kapłan odmawia modlitwy jutrzni, stojąc z odkrytą głową przed świętą bramą.

Modlitwa 1.

Dzięki czynimy Tobie, Panie Boże nasz, podniosłeś nas bowiem z naszych łoży i włożyłeś w nasze usta słowo chwały, aby kłaniać się i przyzywać święte Twoje imię. Modlimy się o Twoje dobrodziejstwa, którymi zawsze obdarzałeś nas w naszym życiu. I teraz ześlij Twoją pomoc na stojących przed obliczem świętej Twojej chwały i oczekujących od Ciebie obfitego miłosierdzia, i daj im, z bojaźnią i miłością zawsze Tobie służącym, słać niewypowiedzianą Twoją łaskawość. Albowiem przynależy Tobie wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 2.

Od godzin nocnych moja dusza pożąda Ciebie, Boże nasz, bowiem nakazy Twoje zajaśniały na ziemi. Naucz nas czynić sprawiedliwość i świętość w Twojej bojaźni, Ciebie bowiem sławimy, prawdziwie istniejącego Boga naszego. Nakłoń Twoje ucho i wysłuchaj nas, Panie, obecnych i modlących się z nami, wszystkich

po imieniu, i zbaw ich Twoją mocą. Pobłogosław Twój lud i uświęć Twoje dziedzictwo. Pokój daj Twemu światu, Kościołom Twoim, kapłanom, i całemu Twemu ludowi. Albowiem błogosławione jest i wysławione najczcigodniejsze i najwspanialsze imię Twoje, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 3.

Od godzin nocnych nasz duch woła do Ciebie, Boże, bowiem światłością są Twoje nakazy. Naucz nas, Boże, Twojej sprawiedliwości, Twoich przykazań i Twoich wyroków, oświeć oczy naszych myśli, abyśmy nigdy nie zasnęli w grzechach ku śmierci. Usuń wszelki mrok z naszych serc, niech wszędzie dla nas słońce sprawiedliwości, zachowaj życie nasze nieskalanym, pieczęcią Świętego Twego Ducha. Skieruj nasze stopy na drogę pokoju, pozwól nam ujrzeć poranek i dzień w radości, abyśmy zanosili Tobie poranne modlitwy. Albowiem Twoje jest panowanie, i Twoje jest królestwo i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 4.

Władco, Boże, święty i niedościgniony, który nakazałeś z ciemności zajaśnieć światłu, który dałeś nam odpoczynek w nocnym śnie i podniosłeś nas ku sławieniu i zanoszeniu modlitw Twojej łaskowości, błagamy Ciebie, przyjmij nas, w Twojej łaskowości, kłaniających się teraz Tobie i składających Tobie dziękczynienie według naszych sił, i spełnij wszystkie nasze prośby ku zbawieniu. Okaż nas synami światłości i dnia oraz dziedzicami wiecznych Twoich dóbr. Pamiętaj, Panie, w obfitości Twych łask, o całym Twoim ludzie, obecnym tutaj i modlącym się z nami, i o wszystkich naszych braciach, którzy są na ziemi, na morzu, i na każdym miejscu Twego panowania, potrzebujących Twojej przyjaźni do człowieka i pomocy. Wszystkich obdarz wielkim Twoim miłosierdziem, abyśmy zawsze trwając zbawieni duszą i ciałem, z odwagą sławili cudowne i błogosławione imię Twoje. Albowiem jesteś Bogiem miłosierdzia, łaskowości i przyjaźni do człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 5.

Ojczy święty, skarbnico wszelkich dóbr, wiecznie tryskające źródło łask, cudotwórczo najpotężniejszy i wszechwładny, wszyscy kłaniamy się Tobie i modlimy się do Ciebie, przyzywając Twoje miłosierdzie i Twoje łaski na pomoc i ochronę naszej pokory. Pamiętaj, Panie, o sługach Twoich, przyjmij poranne modlitwy nas wszystkich jak dym kadzidlany przed Tobą, spraw, aby nikt z nas nie został potępiony, ale wszystkich obdarz Twymi łaskami. Pamiętaj, Panie, o czuwających i śpiewających ku chwale Twojej, i Jednorodzonego Twego Syna i Boga naszego, i Świętego Twego Ducha, bądź dla nas pomocą i ochroną, przyjmij nasze modlitwy na Twój duchowy ołtarz w niebie. Albowiem Ty jesteś Bogiem naszym i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i

zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 6.

Dzięki czynimy Tobie, Panie Boże naszego zbawienia, albowiem wszystko czynisz ku pożytkowi naszego życia, abyśmy zawsze patrzyli ku Tobie, Zbawcy i łaskawcy dusz naszych. Dałeś nam bowiem odpoczynek w czasie minionej nocy i podniosłeś nas z naszych łóż, i postawiłeś, abyśmy kłaniali się czcigodnemu imieniu Twemu. Modlimy się przeto do Ciebie, Panie, daj nam łaskę i moc, abyśmy mogli śpiewać Tobie rozumnie i modlić się nieustannie, w bojaźni i drzeniu spełniając swoje zbawienie z pomocą Chrystusa Twego. Pamiętaj, Panie, o wołających w nocy do Ciebie, usłysz ich i zmiłuj się, skrusz pod ich nogami niewidzialnych i nieprzyjaznych wrogów. Albowiem Ty jesteś Królem pokoju i zbawcą naszych dusz, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 7.

Boże i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa, który podniosłeś nas z naszych łóż i zgromadziłeś nas w czas modlitwy, daj nam łaskę na otwarcie naszych ust i przyjmij dziękczynienie składane według naszych sił. Naucz nas Twoich przykazań, albowiem nie wiemy, jak należy się modlić, jeżeli Ty, Panie, nie nauczysz nas przez Świętego Twego Ducha. Przeto prosimy Ciebie, jeśli zgrzeszyliśmy czymś do tej godziny, słowem lub uczynkiem, lub myślami, dobrowolnie lub mimowolnie, zapomnij, wymaż, przebac. Jeśli bowiem będziesz pamiętał grzechy, Panie, Panie, któż się ostoï, ale u Ciebie jest zbawienie. Ty jeden jesteś święty, pomocnik mocny, obrońca naszego życia, i zawsze Ciebie wysławiamy. Niech władza Twego królestwa będzie błogosławiona i wysławiona, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 8.

Panie Boże nasz, który odpędziłeś od nas senne znużenie i wezwałeś nas swym świętym zawołaniem, abyśmy także w nocy podnosili nasze ręce i wyznawali Ciebie w zrzędzeniach Twojej sprawiedliwości. Przyjmij nasze modlitwy, błagania i nocne posługiwanie, i daj nam, Boże, wiarę niezawstydzoną, nadzieję niezachwianą, miłość bez obłudy. Pobłogosław nasze wejścia i wyjścia, postępowanie, czyny, słowa, myśli, i daj nam osiągnąć początek dnia sławiąc, wywyższając i błogosławiając niewypowiedzianą łaskawość Twojej dobroci. Albowiem błogosławione jest najświętsze imię Twoje i wysławione Twoje królestwo, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 9.

Panie, Przyjacielu człowieka, zapal w naszych sercach niezniszczalną światłość poznania Ciebie i otwórz oczy naszego umysłu, abyśmy poznali naukę Twojej Ewangelii. Wzbudź w nas także bojaźń ku wypełnieniu Twoich błogosławionych przykazań, abyśmy pokonawszy wszelką żądzę cielesną,

prowadzili życie duchowe, tak myśląc i czyniąc, aby podobać się Tobie. Albowiem Ty jesteś uświęceniem dusz i ciał naszych, Chryste Boże, i Tobie chwałę oddajemy z Ojcem Twoim niemającym początku, i z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 10.

Panie Boże nasz, który przez pokutę darujesz ludziom grzechy i jako wzór poznania grzechów i ich wyznania pokazałeś nam pokutę proroka Dawida na odpuszczenie, sam, Władco, zmiłuj się nad nami, którzy upadliśmy w licznych i wielkich grzechach, zmiłuj się z wielkiego Twego miłosierdzia i w wielości Twych łask oczyść nasze nieprawości, albowiem przed Tobą zgrzeszyliśmy, Panie, który znasz ukryte tajemnice ludzkiego serca, jedyny, który masz władzę darowania grzechów. Serce czyste stwórz w nas i umocnij nas duchem mocy, a okazawszy nam radość Twego zbawienia nie odrzuć nas od Twego oblicza, lecz pozwól, jako dobry i Przyjaciel człowieka, aż do ostatniego naszego tchu przynosić Tobie ofiarę sprawiedliwości i podniesienie na świętych Twych ołtarzach. Przez miłosierdzie, łaskę i przyjaźń do człowieka Jednorodzonego Syna Twego, z którym błogosławiony jesteś z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 11.

Boże, Boże nasz, który stworzyłeś rozumne i duchowe moce ze swej woli, błagamy Ciebie i Ciebie prosimy, przyjmij nasze, według sił naszych ze wszystkimi Twymi stworzeniami zanoszone uwielbienie i odpłać obfitymi darami Twojej łaskawości, albowiem przed Tobą zgina się wszelkie kolano istot niebieskich, ziemskich i podziemnych, i wszystko, co żyje i oddycha opiewa niedoścignioną Twoją chwałę, jeden bowiem jesteś Bogiem prawdziwym i wielce miłosiernym. Albowiem Ciebie wysławiają wszystkie moce niebios i Tobie chwałę oddają, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa 12.

Chwalimy, śpiewamy, błogosławimy, dzięki Tobie czynimy, Boże ojców naszych, za to, że przeprowadziłeś nas przez ciemność nocy i pokazałeś nam znowu światłość dnia. Błagamy Twoją łaskawość, oczyść nasze grzechy i przyjmij nasze modlitwy z wielkiej Twojej łaskawości, bowiem przybiegamy do Ciebie, miłosiernego i potężnego Boga. Zapal w naszych sercach prawdziwe słońce Twojej sprawiedliwości, oświeć nasz rozum i strzeż wszystkie zmysły, abyśmy godnie chodzili w ciągu dnia drogami Twych przykazań i osiągnęli życie wieczne, albowiem Ty masz źródło życia, i radując się byli zdolni osiągnąć niedostępną Twoją światłość. Albowiem Ty jesteś Bogiem naszym i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

2. Ektenia wielka.

Diakon odmawia przed świętą bramą wielką ektenię – patrz s.

3. „Bóg i Pan”.

Diakon: Bóg i Pan, i objawił się nam. Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.

Chór: Bóg i Pan, i objawił się nam. Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.

Diakon: Wyznawajcie Pana, albowiem jest dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Diakon: Oblegający otoczyli mnie i w imię Pańskie sprzeciwiłem się im.

Diakon: Nie umrę, lecz będę żył i opowiadał dzieła Pańskie.

Diakon: Kamień, który odrzucili budowniczo, ten stał się kamieniem węgielnym, jest on od Pana i jest przedziwny w oczach naszych.

4. Troparion apolytikon zmartwychwstania.

Troparion zmartwychwstania — patrz s.

Troparion apolytikon z menei.

Teotokion – patrz s.

5. Czytanie Psalterza.

Pierwsza stichologia: katzyma druga (Pss 9-16).

Mała ektenia z ekfonesis:

Kapłan: Albowiem Twoje jest panowanie i Twoje jest królestwo, i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Katzymy poetyckie zmartwychwstania:

Ton 1: Żołnierze strzegący grobu Twego, Zbawco, stali się jakby martwi od jasności Anioła, który zjawił się głosząc niewiastom zmartwychwstanie. Sławimy Ciebie, zwycięzcę zniszczenia, przypadamy do Ciebie, powstałego z grobu, jedyne Boga naszego.

Stichos: Powstań, Panie, Boże mój, podnieś rękę Twoją, nie zapominaj na zawsze Twych ubogich.

Ton 1: O Łaskawco, dobrowolnie przygwożdżony do krzyża, zostałeś złożony w grobie jako martwy, Dawco życia, i przez swoją śmierć zniszczyłeś władzę śmierci, Wszechmocny. Zadrżeli przed Tobą strażnicy bram otchłani i od wieków umarli zostali z Tobą podniesieni, jedyny Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion:

Ton 1: Wiemy, że Ty jesteś Matką Boga, prawdziwą Dziewicę także po Twym zrodzeniu. Z miłością przybiegamy do Twej łaskawości, w Tobie bowiem, grzeszni, mamy Orędowniczkę, Ty jesteś dla nas w napaściach zbawieniem, jedyna Najczystsza.

Druga stichologia: katzyma trzecia (Pss 17-23).

Mała ektenia z ekfonesis:

Kapłan: Albowiem jesteś Bogiem dobrym i Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Katzymy poetyckie zmartwychwstania:

Ton 1: Niewiasty o poranku przysły do grobu i ujrzały Anioła, który im się objawił i przeraziły się. Życie zajaśniało w grobie, cud je zadziwił, przeto poszły i głosiły uczniom zmartwychwstanie. Chrystus jako jedyny silny i potężny zniewolił otchłań i podniósł wszystkich podległych zniszczeniu, krzyżem swym zniszczywszy lęk przed potępieniem.

Stichos: Będę wyznawał Ciebie, Panie, całym sercem moim, wszystkie cuda Twoje opowiadać będę.

Ton 1: Na krzyżu zostałeś przygwożdżony, Życie wszystkich, i zaliczony między umarłych, Nieśmiertelny Panie. Zmartwychwstałeś, Zbawco, trzeciego dnia, Adama podniosłeś ze zniszczenia, przeto moce niebios wołają do Ciebie, Chryste, Dawco życia, chwała Twemu zmartwychwstaniu, chwała Twemu uniżeniu, jedyny Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion:

Ton 1: Mario, godne mieszkanie Władcy, podnieś nas, którzy wpadliśmy w przepaść strasznej rozpacz, grzechów i trosk. Ty bowiem jesteś zbawieniem i pomocą grzeszników, mocnym orędownictwem, i zbawiasz sługi Twoje.

6. Polyeleos i mała ektenia.

Trzecia stichologia: katzyma siedemnasta (Ps 118) lub najczęściej polyeleos (Pss 134-135), przeważnie zredukowany:

Chwalcie imię Pańskie, chwalcie, słudzy, Pana.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Błogosławiony Pan z Syjonu, który żyje w Jerozolimie.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Chwalcie Pana, bowiem jest dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Wyznawajcie Boga z niebios, bo na wieki miłosierdzie Jego.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

W okresie Przedpościa, poczynając od Niedzieli o Synu Marnotrawnym, po polyeleosie śpiewa się Psalm 136:

Nad rzekami Babilonu, tam siedzieliśmy i płakaliśmy, kiedy wspominaliśmy Syjon. Na wierzbach tamtego kraju zawiesiliśmy nasze harfy. Albowiem tam od nas żądali słów pieśni ci, którzy nas zniewolili: Zaśpiewajcie nam którąś z pieśni syjońskich! Jakże zaśpiewamy pieśń Pańską w obcej ziemi? Jeżeli zapomnę Ciebie, Jerozalem, niech zapomniana będzie prawica moja. Niech język mój przyschnie do podniebienia mego, jeżeli nie będę pamiętał o Tobie, jeżeli nie położę Jerozalem jako początek radości mojej. Zapamiętaj, Panie, synom Edomu dzień Jerozolimy, kiedy krzyczeli: Burzcie ją, burzcie ją aż do fundamentów! Córo babilońska, przekłeta, błogosławiony, kto odpłaci tobie zło, które nam wyrządziłaś. Błogosławiony, kto pochwyci i rozbije dzieci twoje o skałę.

Trzecia stichologia kończy się śpiewem eulogitarii ze stichosem z Ps 118. Podczas tego śpiewu kapłan okadza całą świątynię.

Eulogitaria:

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie przykazań Twoich.

Anielski sobór zadziwił się, widząc Ciebie pośród umarłych. Zbawco, zniszczyłeś moc śmierci, podniosłeś ze sobą Adama i wszystkich uwolniłeś z otchłani.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie przykazań Twoich.

O uczennice, dlaczego mieszacie mirrę ze łzami, w grobie jaśnieje Anioł, głosząc niewiastom mirę niosącym: Zobaczcie grób i zrozumcie, że Zbawiciel powstał z grobu.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie przykazań Twoich.

Wczesnie rano niewiasty mirę niosące przybiegły płacząc do Twego grobu, ale stanął przed nimi Anioł i powiedział: Skończył się czas płaczu, nie płaczcie, ale głoście Apostołom zmartwychwstanie.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie przykazań Twoich.

Niewiasty mirę niosące płacząc przyszły z mirą do Twego grobu, Zbawco, Anioł zaś powiedział im: Dlaczego pośród umarłych Żywego szukacie, bowiem Bóg powstał z grobu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi.

Pokłońmy się Ojcu i Jego Synowi, i Świętemu Duchowi, Świętej Trójcy w jednej naturze, wołając z Serafinami: Święty, Święty, Święty jesteś, Panie.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Zrodziwszy Dawcę życia, o Dziewico, Adama wybawiłaś z grzechu, Ewie dałaś radość zamiast smutku, upadłych w życiu podniesie Ten, który się wcielił w Ciebie, Bóg i człowiek.

Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Mała ektenia z ekfonesis:

Kapłan: Albowiem błogosławione jest imię Twoje i wysławione Twoje królestwo, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Hypakoe:

Ton 1: Pokuta łotra zdobyła raj, płacz zaś mirofor radość ogłosił, albowiem zmartwychwstałeś, Chryste Boże, dając światu wielkie miłosierdzie.

7. Anabatmi.

Antyfona 1:

Gdy cierpię wołam do Pana, usłysz moje bolesti.

Mieszkańcy pustyni nieustannie pragną Boga, gdyż daleko są od marności świata.

Chwała, i teraz.

Ton 1: Świętemu Duchowi cześć i chwała, jak Ojcu wraz z Synem

przynależy, śpiewamy przeto jedynej władzy Trójcy.

Antyfona 2:

Wzniosłeś mnie na góry przykazań Twych, oświeć mnie, Boże, łaskami, abym śpiewał Tobie.

Ton 1: Weź mnie w Twoją prawicę, o Słowo, zachowaj mnie i ochraniaj, aby nie spalił mnie ogień grzechów.

Chwała, i teraz.

Ton 1: Przez Ducha Świętego odnawia się całe stworzenie i powraca do swego pierwotnego stanu, gdyż On jest w mocy równy Ojcu i Synowi.

Antyfona 3:

Uradowałem się, kiedy mi powiedzieli: Pójdziemy do domu Pańskiego.

Ton 1: W domu Dawida bojaźń wielka, tam bowiem postawiono trony, tam sądzi się wszystkie plemiona i narody ziemi.

Chwała, i teraz.

Ton 1: Świętemu Duchowi cześć, pokłon, chwała i panowanie, jak przynosić należy Ojcu i Synowi, Trójca jest bowiem jednej natury, lecz Trzy są osoby.

Jeżeli wypada święto, to po polyeleosie śpiewa się megalinarion, a następnie poza niedzielą małą ektenię, katzmy poetyckie i anabatmi tonu 4:

Od młodości mojej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam mnie ochraniaj i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana i jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem żywi się wszelka dusza i w czystości wywyższa, jaśniejąc troistą jednością świętej tajemnicy.

8. Ewangelia zmartwychwstania.

Diakon: Bądźmy uważni! Oto mądrość! Prokimenon, ton 1:

Teraz powstanę, mówi Pan, dam zbawienie i śmiało będę poczynił w nim.

Chór: Teraz powstanę, mówi Pan, dam zbawienie i śmiało będę poczynił w nim.

Diakon: Słowa Pana są słowa czyste.

Chór: Teraz powstanę, mówi Pan, dam zbawienie i śmiało będę poczynił w nim.

Diakon: Teraz powstanę, mówi Pan.

Chór: Dam zbawienie i śmiało będę poczynił w nim.

Diakon: Do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Kapłan: Albowiem Święty jesteś, Boże nasz, i w świętym przybytku spoczywasz, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Diakon: Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Chór: Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Diakon: Chwalcie Pana w Jego świętych, chwalcie Go na firmamencie Jego mocy.

Chór: Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Diakon: Wszystko, co oddycha.

Chór: Niechaj chwali Pana.

Diakon: Abyśmy mogli wysłuchać świętą Ewangelię, Pana Boga prosimy!

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Diakon: Oto mądrość! Stańmy prosto! Wysłuchajmy świętą Ewangelię.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Kapłan: Czytanie świętej Ewangelii według *N*.

Chór: Chwała Tobie, Panie, chwała Tobie.

Diakon: Bądźmy uważni!

Kapłan czyta jedną z Ewangelii zmartwychwstania:

1. Mt 28, 16-20; 2. Mk 16, 1-8; 3. Mk 16, 9-20; 4. Łk 24, 1-12; 5. Łk 24, 12-35; 6. Łk 24, 36-53; 7. J 20, 1-10; 8. J 20, 11-18; 9. J 20, 19-31; 10. J 21, 1-14; 11. J 21, 15-25 – patrz s.

Po skończonym czytaniu:

Chór: Chwała Tobie, Panie, chwała Tobie.

Śpiew zmartwychwstania:

Chór: Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy, pokłońmy się świętemu Panu Jezusowi, jednemu bezgrzesznemu. Krzyżowi Twemu kłaniamy się, Chryste, i święte zmartwychwstanie Twoje śpiewamy i sławimy. Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, oprócz Ciebie innego nie znamy, imię Twoje wyznajemy. Przyjdźcie, wszyscy wierni, pokłońmy się świętemu zmartwychwstaniu Chrystusa: Oto bowiem przez krzyż nadeszła radość dla całego świata. Zawsze błogosławiąc Pana, śpiewamy Jego zmartwychwstanie, albowiem przecierpiawszy ukrzyżowanie, śmiercią śmierć zniweczył.

Chwała. Dla modlitw Apostołów, o Miłosierny, oczyść liczne grzechy nasze.

I teraz. Dla modlitw Bogurodzicy, o Miłosierny, oczyść liczne grzechy nasze.

Zmiłuj się nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego i według mnóstwa litości Twojej oczyść nieprawości moje.

Powstał Jezus z grobu, jak i przepowiedział, dał nam życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

W niedziele Przedpościa i Wielkiego Postu zamiast: Dla modlitw Apostołów, śpiewamy:

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi.

Ton 8: Dawco życia, otwórz mi bramę pokuty, tęskni bowiem duch mój do świętego przybytku Twego, a przybytek mego ciała noszę cały zbrukany, lecz jako Szczędry oczyść go, z łaskawego Twego miłosierdzia.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Teotokion: Bogurodzico, skieruj mnie na ścieżki pokuty, zbrukałem bowiem moją duszę strasznymi grzechami, i w lenistwie spędziłem całe me życie, lecz przez Twoje modlitwy wybaw mnie od wszelkiej zmayı.

Zmiłuj się nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego i według mnóstwa litości Twojej oczyść nieprawości moje.

Gdy myślę, nieszczęsny, o mnóstwie popełnionych przeze mnie złych czynów, drzę przed strasznym dniem sądu. Mając jednak nadzieję na miłosierdzie Twej łaskawości, jak Dawid wołam do Ciebie: Zmiłuj się nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego.

9. Uroczyste modły.

Diakon: Zbaw, Boże, lud Twój – patrz s.

Chór: Panie, zmiłuj się (dwanaście razy).

Kapłan: Przez miłosierdzie, łaskę i przyjaźń do człowieka Jednorodzonego Twego Syna, z którym jesteś błogosławiony z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

10. Kanon jutrzni.

Zaczynamy śpiewać kanony: ku czci zmartwychwstania, ku czci krzyża i zmartwychwstania, ku czci Bogurodzicy i ku czci świętego z menei.

Pieśń 1

(Pieśń Mojżesza, Wj 15, 1-19)

Kanon ku czci zmartwychwstania, poemat Jana z Damaszku: Ton 1:

Hirmos: Twoja zwycięska prawica wysławiła się w mocy, ona bowiem, o Nieśmiertelny, jako wszechmocna starła przeciwników i otworzyła Izraelitom nową drogę na głębokości morza.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu Twemu zmartwychwstaniu!

Tropariony:

Na początku Twe ręce przeczyste z prochu Bosko mnie uczyniły i te ręce Ty rozpostarłeś na krzyżu, wzywając z ziemi moje zniszczalne ciało, które wzięłeś z Dziewicy.

Ze względu na mnie podjąłeś śmierć, który dałeś mi duszę przez Boże tchnienie, swoją duszę oddałeś śmierci, i odrzuciwszy wieczne więzy wskrzesiwszy mnie z sobą wysławiłeś mnie niezniszczalnością.

Teotokion: Raduj się, źródło łask, raduj się, drabino i bramo niebios, raduj się, świeczniku, złota wazo, dziewicza góro, która zrodziła światu Chrystusa, Dawcę życia.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania, poemat Kosmasa z Maiumy:

Hirmos: Chrystus się rodzi, sławcie! Chrystus z niebios, spotykajcie! Chrystus na ziemi, wysławiajcie! Śpiewaj Panu cała ziemia, z weselem zaśpiewajcie ludzie, albowiem wysławił się.

Chrystus przebóstwia mnie wcielając się, Chrystus podnosi mnie unizając siebie, Chrystus, Dawca życia, wyzwala mnie z cierpień, sam cierpiąc w ludzkiej naturze, przeto śpiewam hymn dziękczynny, bowiem wysławił się.

Chrystus ukrzyżowany mnie podnosi, Chrystus umierając wskrzesza mnie wraz z sobą, Chrystus daje mi życie, przeto z radością klaszcząc rękoma, śpiewam Zbawicielowi zwycięski hymn, bowiem wysławił się.

Teotokion: Dziewico, Ty Boga poczęłaś, Chrystusa urodziłaś w dziewictwie, Syn Jednorodzony wcielił się w Ciebie, Przczysta. Jedna Hipostaza Jednorodzonego w dwóch naturach poznawanego Syna, bowiem wysławił się.

Kanon ku czci Bogurodzicy:

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Jakiż godny Ciebie hymn przyniesie Tobie nasza niemoc, jedynie hymn radości, którego nauczył nas Gabriel: Raduj się, Bogurodzico Dziewico i Oblubienico niezaślubiona.

Zawsze dziewiczej Matce Króla mocy niebieskich z czystego serca zaśpiewajmy wierni w duchu: Raduj się, Bogurodzico Dziewico i Oblubienico niezaślubiona.

O Najczystsza, niezmiernona i niezbadana jest tajemnica Twego zrodzenia. W wierze niezachwianej ofiarujemy Tobie te słowa: Raduj się, Bogurodzico Dziewico i Oblubienico niezaślubiona.

Kanon z menei ku czci świętego.

Katabasja: Otworzę me usta i napełnię się duchem, zaśpiewam mój poemat Matce Króla, świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Pieśń 2

(Pieśń Mojżesza, Pwp 32, 1-43)

Pieśń 3

(Pieśń Anny, Matki Proroka Samuela, 1 Sm 2, 1-0)

Kanon ku czci zmartwychwstania:

Hirmos: Ty jeden znasz ludzkiej natury słabość i we współczuciu w nią się przybrałeś, przepasz mnie mocą z wysoka, abym zaśpiewał Tobie, Święty: Duchowa świątynio niewypowiedzianej Twojej chwały, Przyjacielu człowieka.

Tropariony:

O najlepszy Panie, upadłego otoczyłeś mnie łaską i zechciałeś zstąpić aż do mnie, podniosłeś mnie przez ukrzyżowanie, abym śpiewał Tobie, Święty: Duchowa świątynio niewypowiedzianej Twojej chwały, Przyjacielu człowieka.

Chryste, Ty jesteś życiem hipostatycznym i w moje ciało zniszczalne przybrałeś się jako miłosierny Bóg, zstąpiwszy do prochu śmierci, Władco, zniszczyłeś władzę śmierci i martwy z martwych powstałeś trzeciego dnia, przybierając mnie w niezniszczalność.

Teotokion: Dziewico, Ty przez Ducha Świętego poczęłaś Boga w łonie i pozostałaś nietkniętą po przejściu ognia pałającego, Ciebie Mojżesz, Dawca Zakonu, zapowiedział przez krzak gorejący, który przyjął ogień nie do zniesienia.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania:

Hirmos: Przed wiekami z Ojca zrodzonemu niezniszczalnie Synowi i w czasach ostatecznych wcielonemu bez nasienia w Dziewicę Chrystusowi Bogu zawołajmy: Podnieś nasz róg, Święty jesteś, Panie.

Chrystusowi Bogu, który na swoje ramiona wziął zbłąkaną owcę i przez drzewo przekreślił jej grzech, zaśpiewajmy: Ty, który podniosłeś nasz róg, Święty jesteś, Panie.

Wierni, służmy Duchowi Bożemu w całej prawdzie, bowiem On wywiódł z otchłani Wielkiego Pasterza, Chrystusa, i pod swą Bożą władzą mądrze prowadzi narody przez Apostołów.

Teotokion: Synowi, który zechciał wcielić się w Dziewicę bez nasienia i który przez swoją Bożą moc zachował swą Matkę w dziewictwie, i czystości także po narodzeniu, Bogu wszystkiego zaśpiewajmy: Święty jesteś, Panie.

Kanon ku czci Bogurodzicy:

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Słusznie nazywamy Ciebie, Dziewico, lekkim obłokiem, zgodnie ze słowami Proroka: Pan zstąpił bowiem na Ciebie, aby zrzucić tryumfujące bożki Egiptu, dzieła ludzkich rąk, i oświecić przez to tych, którzy Mu służą.

Ciebie chór Proroków słusznie nazywa zapieczętowanym źródłem, zamkniętą bramą, o najgodniejsza czci, jasno opisując nam znaki Twego dziewictwa, zachowanego po porodzie.

Gabriel stał się godnym ujrzeć, na ile jest to możliwe, Inteligencję, która przekracza całą naturę i skierował do Ciebie słowo radości, Przczysta Dziewico, jasno głosząc Twoje poczęcie Słowa i zwiastując Twoje niewypowiedziane zrodzenie.

Kanon z menei ku czci świętego.

Katabasja: Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, umocnij tych, którzy Tobie śpiewają, i w Twej Boskiej sławie uczyn godnymi wieńców chwały.

Mała ektenia z ekfonesis:

Kapłan: Albowiem Ty jesteś Bogiem naszym i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kontakion, ikos i katzmy poetyckie z menei.

Pieśń 4

(Pieśń Proroka Habakuka, Ha 3, 1-19)

Kanon ku czci zmartwychwstania:

Hirmos: Jako górę przez Bożą łaskę ocienioną ujrzał Ciebie Habakuk proroczymi oczyma i ogłosił, że z Ciebie wyjdzie Święty Izraela, na nasze zbawienie i odnowienie.

Tropariony:

Któż jest tym Zbawcą, który przybywa z Edomu, noszący wieniec cierniowy, ubrany w szatę skrwawioną, wiszący na drzewie, To jest Święty Izraela, na nasze zbawienie i odnowienie.

Ludu niepokorny, zobacz i zawstydz się, bowiem Ten, którego podstępnie żądałeś od Piłata, by jako złodzieja podnieść na krzyżu, zniszczył moc śmierci i powstał z grobu jako Bóg.

Teotokion: O Dziewico, wiemy, że jesteś drzewem życia, gdyż nie jako owoc ludzkiej śmierci zajaśniał owoc z Twego łona, na pokarm ludziom, na radość życia

wiecznego, na zbawienie śpiewających Tobie.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania:

Hirmos: Laska z korzenia Jessego i kwiat, który z niej zajaśniał z Dziewicy, Chryste, z góry chwały ocienionej czaszy przyszedłeś wcieliwszy się z nieznającej męża, niematerialny Boże, chwała mocy Twojej, Panie.

Któż jest ten, który nadchodzi z Edomu, z winnicy Bosor, ubrany w szatę skrwawioną? On jest piękny, bo jest Bogiem i człowiekiem, nosi szatę czerwoną od krwi ciała. Wierni, zasiewajmy Mu: Chwała mocy Twojej, Panie.

Chrystus okazał się Arcykapłanem przyszłych dóbr, zniszczył bowiem nasz grzech i przez swoją własną śmierć pokazał nam dziwną drogę do lepszej, i doskonalszej arki, wszedłszy jako nasz Poprzednik do świętego przybytku.

Teotokion: **O** najchwalebniejsza, Ty wypłaciłaś dawną winę Ewy u Nowego Adama, który objawił się ze względu na nas, zjednoczywszy w sobie przez czyste poczęcie duchowe i rozumne ciało. Z Ciebie narodził się Chrystus Pan w jednej Osobie i dwóch naturach.

Kanon ku czci Bogurodzicy:

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Niebo, słuchaj o cudach, zważ, ziemio, bowiem córka zniszczalnego Adama, upadłego mieszkańca ziemi, oddana jest swemu Bogu jako Rodzicielka Stwórcy, na nasze zbawienie i odnowienie.

O najchwalebniejsza, opiewamy Twoją tajemnicę, wielką i przedziwną. Na Ciebie zstąpił Ten, który ukrył to przed mocami niebios, jak deszcz kapiący na runo, na zbawienie nas, śpiewających Tobie.

Święta pośród świętych, najchwalebniejsza Matko Boga, Ty jesteś oczekiwaniem ludów i zbawieniem wiernych. Z Ciebie zajaśniał Zbawiciel, Dawca życia i Pan, do którego módl się, aby zbawił sługi Twoje.

Kanon z menei ku czci świętego.

Katabasja: Jezus Najwyższy Bóg, który zasiada w chwale na tronie Bóstwa, przybywa w lekkim obłoku, i swoją najczystsza dłoń zbawia tych, którzy śpiewają: Chryste, chwała mocy Twojej.

Pieśń 5

(Pieśń Proroka Izajasza, Iz 26, 9-21)

Kanon ku czci zmartwychwstania:

Hirmos: **O** Chryste, który przez jasność swego przyjścia oświeciłeś swym krzyżem krańce świata, oświeć światłością Twojej Boskiej wiedzy serca tych, którzy śpiewają Tobie według prawosławnej wiary.

Tropariony:

Żydzi zabili na drzewie krzyża Wielkiego Pasterza owiec, Pana, lecz On uwolnił z mocy śmierci wierne owce pogrzebane w otchłani.

Przez swój krzyż, o mój Zbawco, ogłosiłeś dobrą nowinę pokoju, zwiastowałaś uwolnienie jeńcom, o Chryste. Ty zawstydziłeś mającego władzę, okazawszy go nagim i złupionym, przez Twoje Boskie zmartwychwstanie.

Teotokion: **Nie** pogardzaj, o najchwalebniejsza, modlitwami tych, którzy błagają z wiarą, lecz przyjmij je i przedstaw Twemu Synowi, jednemu Bogu i Łaskawcy, Ty bowiem jesteś naszą Orędowniczką, Przczysta Dziewico.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania:

Hirmos: Będąc Bogiem świata, Ojciec łask Anioła Wielkiej Rady swojej posłał nam, dającego pokój i kierującego nas ku światłości poznania Boga, od nocy czuwając sławimy Ciebie, Przyjacielu człowieka.

O bogactwo i głębio Bożej mądrości! Pan zawstydził mędrców, wybawił nas z ich przebiegłości, dobrowolnie cierpiąc niemoce ciała przez swoją własną moc, Dawca życia, ożywiwszy martwych wskrzesił ich.

Bóg nasz dla nas połączył się z ludzkim ciałem, został ukrzyżowany, umarł, został pogrzebany i zmartwychwstał, ze swoim ciałem Chrystus wstępuje w jasność, do Ojca, skąd i przyszedł, i zbawia tych, którzy pobożnie Mu służą.

Teotokion: **O** Dziewico przeczysta, święta świętych, Ty zrodziłaś świętego świętych, Chrystusa, który wszystkich oświeca, naszego Zbawcę. Przeto Ciebie, Królowo i Władczyni wszystkich, Matką Stwórcy stworzeń głosimy.

Kanon ku czci Bogurodzicy:

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Widząc Ciebie weselą się moce niebios, a z nimi radują się zgromadzenia ludzi, gdyż są one zjednoczone przez Twoje zrodzenie. Słusznie więc sławimy Ciebie, Dziewico, Matko Boga.

Niech wszystkie ludzkie języki i myśli kierują się ku pochwie zaiste ozdoby rodu ludzkiego. Dziewica stoi sławiona przez tych, którzy z wiarą wyśpiewują Jej cuda.

Sławna jest pieśń mędrców, pochwała Dziewicy, Matki Boga, bowiem stała się Ona świątynią chwały Najwyższego, przeto słusznie Ją sławimy.

Kanon z menei ku czci świętego.

Katabasja: Wszystko uległo się Boskiej Twojej chwale, Oblubienico niezaślubiona, Ty bowiem nosiłaś w swym łonie Boga rządzącego wszystkimi rzeczami i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, który daje zbawienie wszystkim Ciebie sławiącym.

Pieśń 6

(Pieśń Proroka Jonasza, Jn 2, 3-10)

Kanon ku czci zmartwychwstania:

Hirmos: Otoczyła nas głębia otchłani, nie ma nas kto wyzwolić, policzono nas jak owce na rzeź prowadzone, zbaw lud Twój, Boże nasz, Ty bowiem jesteś mocą słabych i uleczeniem.

Tropariony:

Przez grzech naszego pierwszego stworzonego, Panie, bardzo zostaliśmy zranieni, ale przez ranę, którą Ty za nas zostałeś zraniony, jesteśmy uleczeni, o Chryste, Ty bowiem jesteś mocą słabych i uleczeniem.

Wyprowadziłeś nas z otchłani, Panie, zniszczywszy jadowite monstrum, i mocą swą zrzuciłeś Jego potęgę, Wszechmocny, Ty bowiem jesteś życie, światłość i zmartwychwstanie.

Teotokion: **O** Dziewico przeczysta, w Tobie radują się praojcowie naszego rodu, przez Ciebie bowiem został im zwrócony Eden, utracony przez grzech, Ty bowiem jesteś czysta po narodzeniu, jak i przed nim.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania:

Hirmos: Ze swego wnętrza wyrzucił Jonasza morski zwierz, którego pochłoniął, w Dziewicy zaś

zamieszkało Słowo, które przyjęło ciało, przeszło zachowując ją nienaruszoną, a nie ucierpiawszy zniszczenia Rodzicielkę zachowało niezniszczalną.

Inteligencja niematerialna i niecierpięliwa, Chrystus nasz Bóg, zjednoczył się z ludzką inteligencją, pośrednicząc między naturą Bożą i ociężałym ciałem. Bez żadnego zniesienia różnicy On całkowicie zjednoczył się ze mną, aby mnie, upadłemu, dać zbawienie przez ukrzyżowanie.

Upada Adam złowiony za piętę, pomylił się w swym zamiarze bycia Bogiem, ale zmartwychwstaje i przebóstwia się przez swój związek ze Słowem, przez mękę jest wyzwolony z męki, a wysławiony Pan zasiada na tronie jako Syn, wraz z Ojcem i Duchem Świętym.

Teotokion: Nie opuszczając łona Przedwiecznego Ojca zamieszkał i przyjął ciało w łonie czystej Dziewicy i niemający matki wciela się bez ojca, Bóg rządzący sprawiedliwie, którego pochodzenie ród straszny i niewypowiedziany.

Kanon ku czci Bogurodzicy:

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Zastępy niebieskie stają w posłudze przy Twym zrodzeniu, o zawsze Dziewico, i słusznie są zadziwione Twym macierzyństwem bez nasienia, Ty bowiem jesteś czysta po narodzeniu, jak i przed nim.

O Przepzysta, z Ciebie wzięło ciało Słowo, które przedtem było bezcielesne, które stworzyło świat ze swej woli i wyprowadziło zastępy bezcielesne swoją mocą z niebytu jako Wszchemocne.

Zabity został wróg przez życiodajny Twój owoc, Łaski Pełna, i zdeptana została otchłań, a my, skowani, zostaliśmy uwolnieni, przeto wołamy: Zniszcz męki mego serca!

Kanon z menei ku czci świętego.

Katabasja: Obchodząc z łaski Boga to Boskie i chwalebne święto Bogurodzicy, przyjdźcie, zaklaszczmy w dłonie, sławiąc z wiarą zrodzonego z Niej Boga.

Mała ektenia z ekfonesis:

Kapłan: Albowiem Ty jesteś Królem pokoju i Zbawcą dusz naszych, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kontakion: Ton 1: Powstałeś z grobu w chwale jako Bóg i świat podniosłeś ze sobą, rodzaj ludzki opiewa Ciebie jako Boga, śmierć zniknęła, Adam raduje się, Władco, Ewa teraz uwolniona z więzów weseląc się woła: Ty, Chryste, jesteś tym, który wszystkim daje zmartwychwstanie.

Ikos: Ton 1: Śpiewajmy Wszchemocnemu Bogu, zmartwychwstałemu trzeciego dnia, który stał bramy otchłani i będących od wieków w grobach podniósł, ukazał się niewiastom mirrę niosącym, im pierwszym mówiąc, jak zechciał: „Radujcie się!” i Apostołom głosi radość, jako jedyny Dawca życia. Przeto niewiasty z wiarą głoszą uczniom znaki zwycięstwa, otchłań jęczy, śmierć płacze, świat zaś weseli się i wszyscy radują się wraz z nim, Ty bowiem, Chryste,

wszystkim dałeś zmartwychwstanie.

Pieśń 7

(Pieśń Trzech Świętych Młodzieńców, Dn 3, 26-56)

Kanon ku czci zmartwychwstania:

Hirmos: Ciebie, Matkę Boga, wierni rozpoznajemy z wiarą, jako duchowy ognisty piec, jak Wywyższany zbawił Trzech Młodzieńców, tak odnowił świat w Twym łonie, Wszchemocny, Bóg ojców naszych, bowiem chwalebnie się wysławił.

Tropariony:

Ułękła się ziemia, ukryło się słońce, mrokiem otoczyło się światło, rozdarła się zasłona świątyni, kamienie rozpadły się, gdy Sprawiedliwy zawisnął na krzyżu, Bóg ojców naszych, bowiem chwalebnie się wysławił.

Ty byłeś jakby bez pomocy i umarły pośród umarłych, dobrowolnie za nas podniesiony, wszystko uwolniłeś władczą ręką i wskrzesiłeś ze sobą, Bóg ojców naszych, bowiem chwalebnie się wysławił.

Teotokion: Raduj się, źródło wody zawsze żywej, Raduj się, raj rozkoszy, Raduj się, murze obronny wiernych, Raduj się, Oblubienico niezaślubiona, Raduj się, radości całego świata, przez którą zajaśniał nam Bóg ojców naszych, bowiem chwalebnie się wysławił.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania:

Hirmos: Pobożnie wychowane dzieci odrzuciły bezbożne polecenie i nie ulękły się kary ognia, lecz stojąc pośród płomieni śpiewały: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Dawno już temu ziemia była przeklęta, szcerwieniona krwią Abla zabitego przez brata, ale skropiona przez Boży źród i Twoją Krew, otrzymała błogosławieństwo i radując się woła: Ojców Boże, błogosławiony jesteś!

Niech płacze wrogi Bogu lud żydowski, z powodu zabicia Chrystusa, a ludy niech się weselą, klaszczą w dłonie i wołając: Ojców Boże, błogosławiony jesteś!

Oto zajaśniał niewiastom z wonnościami Anioł i zawołał: Przyjdźcie i zobaczcie znaki zmartwychwstania Chrystusa, całun i grób, i zawołajcie: Ojców Boże, błogosławiony jesteś!

Kanon ku czci Bogurodzicy:

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

O Bogurodzico, Jakub proroczo zobaczył Ciebie jako drabinę, przez Ciebie bowiem Wywyższany objawił się na ziemi i zamieszkał z ludźmi według swojej woli, chwalebny ojców Bóg i wysławiony!

Raduj się, Przeczysta, z Ciebie bowiem wyjdzie Pasterz, zaprawdę odziany w skórę Adama, w całe moje człowieczeństwo, według niezbadanego współczucia, chwalebny ojców Bóg i wysławiony!

Ty zaprawdę jesteś Nowym Adamem, z czystej Twojej Krwi Przedwieczny Bóg stał się człowiekiem, którego teraz błagaj, aby mnie odnowił, zniszczonego, gdy wołam: Chwalebny ojców Bóg i wysławiony!

Kanon z menei ku czci świętego.

Katabasja: Nie zechcieli adorować stworzeń w miejsce Stwórcy, przyjaciele Boga, lecz mężnie pokonawszy ogniste pokuszenie, śpiewali pełni radości: Ty jesteś godny wszelkiej chwały, Panie i Boże

ojców naszych, błogosławiony jesteś!

Pieśń 8

(Pieśń Stworzeń, Dn 3, 57-88)

Kanon ku czci zmartwychwstania:

Hirmos: W piecu dzieci izraelskie jak w tyglu bardziej błyszcząły niż złoto cnotą pobożności i głosiły: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Tropariony:

Z Twojej woli stworzyłeś i przemieniłeś wszystko przez Twoją mękę, Słowo Boże, zmieniłeś ciemność śmierci w życie wieczne i Tobie nieustannie wszystkie dzieła Pańskie Panu śpiewamy, i wywyższamy na wszystkie wieki.

O Chryste, który powstałeś z grobu trzeciego dnia, Ty zniszczyłeś zniszczenie i przekleństwo rozbiłeś, i zrujnowałeś bramy i fortece otchłani. Wszystkie dzieła bez przerwy Tobie śpiewają, Panie, i wywyższają na wszystkie wieki.

Teotokion: Śpiewajmy Tej, która przez Boże oświecenie bez nasienia i ponad prawami natury zrodziła najdroższą perłę, Chrystusa, i mówimy: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania:

Hirmos: Pokazując obraz nadprzyrodzonego cudu dawno temu ognisty piec zrosiła rosa, ogień nie spalił bowiem młodych dzieci, okazując bez nasienia zrodzenie Chrystusa z Dziewicy, przeto śpiewając wołamy: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Przyjdźcie, ludzie, pokłońmy się miejscu, na którym stały przeczyste nogi i na drzewie były rozciągnięte Boskie i ożywiające dłonie Chrystusa, dla zbawienia wszystkich ludzi, otoczmy życiodajny grób i zaśpiewajmy: Niech wszelkie stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Oskarża nieprawych Żydów niesłuszne oskarżenie i zabicie Pana. On, którego policzyli z oszustami, powstał jako Wszechmocny, wyśmiawszy bezsensowne pieczęcie, przeto radując się zaśpiewajmy: Niech wszelkie stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Triadikon: Serafini bezcieleśni głoszą trzykroć świętym jedyne Pana Boskiej chwały, z bojaźnią właściwą sługom Trójhipostatyczne sławią Bóstwo, a my z nimi pobożnie zaśpiewamy: Niech wszelkie stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Kanon ku czci Bogurodzicy:

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Wszyscy śpiewamy pełnej światła sali weselnej, z której Władca wszystkich, Chrystus, wyszedł jako Oblubieniec, i głosimy: Wszystkie dzieła Pańskie, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Raduj się, chwalebny tronie Boga, Raduj się, murze obronny, przez który będącym w ciemnościach zajaśniała światłość Chrystusa, Ciebie błogosławiającym i śpiewającym: Wszystkie dzieła Pańskie, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty zrodziłaś Pana, przyczynę naszego zbawienia, błagaj Go, Dziewico chwalebna, za tymi, którzy gorliwie śpiewają: Wszystkie dzieła Pańskie, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Kanon z menei ku czci świętego.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Szlachetne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Przed dziewiątą pieśnią diakon okadzając ikonę Bogurodzicy ogłasza:

Diakon: Bogurodzicę i Matkę Światłości w pieśniach wywyższajmy!

Pieśń 9

(Pieśń Dziewicy Marii, Łk 1, 46-55)

Chór: Wywyższa dusza moja Pana, i rozradował się duch mój w Bogu, Zbawcy moim.

Po każdym stichosie Pieśni Bogurodzicy chór śpiewa:

Czcigodniejszą od Cherubinów i bez porównania chwalebniejszą od Serafinów, któraś bez zmiany Boga Słowo zrodziła, Ciebie, prawdziwą Bogurodzicę, wywyższamy.

Bowiem wejrzał na pokorę służebnicy swojej, oto błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia.

Bowiem wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, i święte jest imię Jego, i miłosierdzie Jego z pokolenia na pokolenie nad tymi, którzy się Go boją.

Uczyni władzę na swym ramieniu, rozproszy pyszniących się zamysłami swych serc. Strąci mocarzy z tronów i wywyższy pokornych, głodnych nasyci dobrami, a bogatych odprawi z niczym.

Przyjął Izraela swego sługę, wspomniał na swoje miłosierdzie, jak powiedział do ojców naszych, Abrahama i potomstwa jego na wieki.

(Pieśń Zachariasza, Łk 1, 68-79)

Kanon ku czci zmartwychwstania:

Hirmos: Obraz Twego czystego zrodzenia pokazał Krzak gorejący i niespalający się, i teraz wygaś w nas piec gwałtownych pokus, prosimy, abyśmy Ciebie, Bogurodzico, nieustannie wywyższali.

Tropariony:

Jakże bezbożni i niepokorni ludzie dokonawszy zło usprawiedliwią się z hardego i nieczystego czynu, Sprawiedliwego bowiem osadzili na drzewie, Pana Chwały, którego godnie wywyższamy.

Zbawco, Baranku nieskalany, który wzięłeś grzechy świata, sławimy Ciebie, zmartwychwstałego trzeciego dnia Pana Chwały, którego godnie wywyższamy z Ojcem i Bożym Twoim Duchem.

Teotokion: Zbaw lud Twój, który nabyłeś najdroższą Krwią Twoją, daj prawowiernym moc przeciwko wrogom, i Kościołom Twym daj pokój, Przyjacielu człowieka, dla modlitw Bogurodzicy.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania:

Hirmos: Niewypowiedziana tajemnica Dziewicy, okazała się bowiem niebem, tronem cherubinów i świetlistym pałacem Chrystusa Boga Wszechmogącego, przeto pobożnie uwielbiamy Ją jako

Bogurodzice.

Twój krzyż wysławił się, Panie, niewypowiedzianą mocą Twoją, w Tobie bowiem niemoc okazała się potężniejsza od mocy i przez nią możni zostali zrzuceni na ziemię, a ubodzy podniesieni na niebo.

Nasza nieszczęsna śmierć została uśmiercona przez Twoje powstanie z martwych, gdy Ty objawiłeś się będącym w otchłani, Chryste, aby dać życie. Przeto Ciebie jako życie, zmartwychwstanie i hipostatyczną światłość śpiewając wywyższamy.

Triadikon: **N**atura bez początku i bez końca poznawana jest w Trzech Osobach, jednych i Bożych Hipostazach, Ojciec, Syn i Duch, jedno tylko Bóstwo, w którym mamy nadzieję zbawienia.

Kanon ku czci Bogurodzicy:

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

O Dziewico, Ty wyszłaś z korzenia Dawida, według prorocत्व, ale zaprawdę to Ty wysławiłaś Dawida, gdyż zrodziłaś obiecane go Pana Chwały, którego godnie wywyższamy.

Wszelkie granice chwały są zwyciężone, Przczysta, przez wielkość Twojej chwały, Władczyni. Przyjmij od Twych niegodnych sług przynoszoną Tobie z gorliwością pieśń chwały.

Cuda Twoje przewyższają wszelkie zrozumienie, Ty bowiem, jedyna Dziewico, bardziej niż słońce dałaś wszystkim poznanie najnowszego cudu Twego niedoścignionego zrodzenia, Przczysta, przeto wszyscy Ciebie wywyższamy.

Kanon z menei ku czci świętego.

Katabasja: Niechaj wszyscy mieszkańcy ziemi radują się, trzymając zapalone swoje lampy, i niech wszystkie niematerialne moce obchodzą z chwałą święto Bogurodzicy, wołając: Raduj się, Łaski Pełna, zawsze Dziewico, najczystsza Bogurodzico!

Mała ektenia z ekfonesis:

Kapłan: **A**lbowiem Ciebie wysławiają wszystkie Moce niebios i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: **A**men.

Eksapostilarion:

Diakon: **Ś**więty Pan Bóg nasz!

Chór: **Ś**więty Pan Bóg nasz!

Diakon: **A**lbowiem święty Pan Bóg nasz!

Chór: **Ś**więty Pan Bóg nasz!

Diakon: **N**ad wszystkimi ludźmi Bóg nasz!

Chór: **Ś**więty Pan Bóg nasz!

Eksapostilarion Ewangelii zmartwychwstania – patrz s.

Eksapostilarion z menei.

11. Laudesy.

Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Psalm 148

Chwalcie Pana z niebios, chwalcie Go na wysokościach, Tobie przynależy

pieśń, Bogu. Chwalcie Go, wszyscy Aniołowie Jego, chwalcie Go, wszystkie moce Jego, Tobie przynależy pieśń, Bogu. Chwalcie Go, słońce i księżycu, chwalcie Go, wszystkie gwiazdy i światło. Chwalcie Go, niebiosa niebios, i woda, co jest ponad niebem. Niech wychwalają imię Pańskie, albowiem On rzekł i stały się, On nakazał i zostały stworzone. Umocnił je na wieki, na wieki wieków, nadał im prawo i ono nie przeminie. Chwalcie Pana z ziemi, potwory i wszystkie otchłanie. Ogniu, gradzie, śniegu, mgło, gwałtowny huraganie, co pełnisz słowo Jego. Góry i wszystkie pagórki, drzewa owocowe i wszystkie cedry. Dzikie zwierzęta i wszystko bydło, gady i ptactwo skrzydlate. Królowie ziemscy i wszyscy ludzie, książęta i wszyscy sędziowie na ziemi. Młodzieńcy i dziewice, starcy wraz z dziećmi. Niech wychwalają imię Pańskie, albowiem tylko Jego imię jest wzniosłe, chwała Jego na ziemi i na niebie. I podnieście róg ludu swego, pieśń dla wszystkich Jego świętych, synów Izraela, dla ludu, który jest Mu bliski.

Psalm 149

Śpiewajcie Panu pieśń nową, chwała Jego w zgromadzeniu świętych. Niech Izrael weseli się swym Stwórcą i synowie Syjonu rozradują się w swym królu. Niech chwalą imię Jego w tańcach, niech grają Mu na bębnie i cytrze. Albowiem Pan ma upodobanie w swym ludzie, i pokornym da zbawienie. Niech się weselą święci wśród chwały, niech się radują na łożach swoich. Niech chwała Boża będzie w ich ustach, i ostre miecze obosieczne w ich rękach. Uczyn pomstę wśród narodów i karę pośród ludzi, zwiąż ich królów w kajdany i dostojników ich w żelazne okowy.

Od poniższego wersetu dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania i z mieni.

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, ta chwała będzie dla wszystkich świętych Jego.

Ton 1: Opiewamy, Chryste, Twoją zbawczą mękę i sławimy Twoje zmartwychwstanie.

Psalm 150

Stichos: Chwalcie Pana w świętych Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Ton 1: Panie, który przecierpiałeś krzyż i zniszczyłeś śmierć, i powstałeś z martwych, obdarz nasze życie pokojem, jako jedyny Wszechmocny.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiej potęgi Jego.

Ton 1: Chryste, Ty zniewoliłeś otchłań i wskrzesiłeś człowieka przez Twoje zmartwychwstanie, uczyn nas godnymi czystym sercem opiewać Ciebie i sławić.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem rogu, chwalcie Go na harfie i cytrze.

Ton 1: Sławimy Twoje Boskie współczucie, Chryste, i śpiewamy Tobie: Urodziłeś się z Dziewicy i nie rozłączyłeś się z Ojcem, cierpiałeś jako człowiek, dobrowolnie wstąpiłeś na krzyż i zmartwychwstałeś z grobu, wychodząc zeń jak z weselnej komnaty, aby zbawić świat, Panie, chwała Tobie!

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Stichery anatolikony:

Ton 1: Gdy zostałeś przygwożdżony na drzewie krzyża, wtedy uśmierciłeś władzę wroga, stworzenie zadrzało z bojaźni przed Tobą i otchłań została

zniewolona przez władzę Twoją, zmarłych wskrzesiłeś z grobów i łotrowi otworzyłeś raj, Chryste Boże nasz, chwała Tobie!

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich, wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Ton 1: Płacząc i biegnąc święte niewiasty doszły do Twego grobu, znalazły grób otwarty i dowiedziały się od Anioła o nowym i przesławnym cudzie, i głosiły Apostołom: Zmartwychwstał Pan, dając światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, podnieś rękę Twoją, nie zapominaj na zawsze Twych ubogich.

Ton 1: Chryste Boże, kłaniamy się Boskim ranom Twojej męki i zbawczej ofierze Bosko dopełnionej na Syjonie, gdy nadeszło wypełnienie czasów. Słońce śpiących w ciemności oświeciło sprawiedliwych, prowadząc ku niezachodzącej światłości, Panie, chwała Tobie!

Stichos: Będę wyznawał Ciebie, Panie, całym sercem moim, wszystkie cuda Twoje opowiadać będę.

Ton 1: Rodzie żydowski, lubiący tumult, słuchaj! Gdzie jest Ten, który przyszedł do Piłata? Niech powiedzą o tym strażę. Gdzie są pieczęcie grobowe? Gdzie został przeniesiony pogrzebany? Gdzie został sprzedany niesprzedajny? Jak został skradziony skarb? Dlaczego, nieprawo, kłamiecie o zmartwychwstaniu Zbawcy? Powstał bowiem z martwych, wolny pośród zmarłych, i daje światu wielkie miłosierdzie.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi.

Eotinon Ewangelii zmartwychwstania – patrz dalej s.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Teotokion, ton 2: Błogosławiona jesteś, Bogurodzico Dziewico, albowiem przez Tego, który z Ciebie przyjął ciało otchłań została zniewolona, Adam został wezwany, klątwa zniesiona, Ewa uwolniona, śmierć uśmiercona, i myśmy ożyli, przeto donośnie śpiewamy: Błogosławiony jesteś, Chryste Boże, który tak zechciałeś, chwała Tobie!

12. Wielka doksologia.

Kapłan: Chwała Tobie, który pokazałeś nam światłość!

Chór: Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój, w ludziach upodobanie ku dobremu. Chwalimy Cię, błogosławimy Cię, kłaniamy się Tobie, wysławiamy Cię, dzięki Ci składamy, bo wielka jest chwała Twoja. Panie, Królu nieba, Boże Ojczy Wszechmogący, Panie, Synu Jednorodzony, Jezu Chryste i Święty Duchu, Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca, który gładzisz grzech świata, zmiłuj się nad nami. Który gładzisz grzechy świata, przyjm błaganie nasze. Który siedzisz po prawicy Ojca, zmiłuj się nad nami. Albowiem tylko Tyś jest święty, tylko Tyś jest Panem, Jezu Chryste, w chwale Boga Ojca. Amen.

Każdego dnia będę Ciebie błogosławił i wysławiał imię Twoje na wieki, i na wieki wieków. Pozwól nam, Panie, w dniu tym ustrzec się od grzechu.

Błogosławiony jesteś, Panie, Boże ojców naszych, i chwalebne, i

wysławione jest imię Twoje na wieki. Amen. Niech będzie miłosierdzie Twoje, Panie, nad nami, jak mieliśmy nadzieję w Tobie. Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie przykazań Twoich (trzy razy).

Panie, byłeś nam ucieczką z pokolenia na pokolenie. A ja mówię: Panie, zmiłuj się nade mną, uzdrów duszę moją, albowiem zgrzeszyłem przeciw Tobie. Panie, do Ciebie przybiegam, naucz mnie czynić wolę Twoją, albowiem Ty jesteś Bogiem moim, albowiem w Tobie jest źródło życia, w światłości Twojej ujrzemy światłość. Niech łaska Twoja trwa nad tymi, co znają Ciebie.

Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami (trzy razy).

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami.

Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami.

Troparion zmartwychwstania dla 1, 3, 5 i 7 tonu:

Dzisiaj zbawienie świata, śpiewamy powstałemu z grobu Przywódcy życia naszego. Zniszczył bowiem śmiercią śmierć, dał nam zwycięstwo i wielkie miłosierdzie.

Troparion zmartwychwstania dla 2, 4, 6 i 8 tonu:

Powstałeś z grobu i więzy rozerwałeś otchłani, zniszczyłeś osądzenie śmierci, Panie, wszystkich wybawiłeś z sieci wroga, zjawiłeś się Apostołom Twoim i posłałeś ich, aby głosili, i przez Nich pokój dałeś światu, jedyny Wielce Miłosierny.

13. Uroczyste modły. (1∞ Ektenia usilna)

Diakon: Zmiłuj się nad nami, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego, prosimy Cię, wysłuchaj i zmiłuj się.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Diakon: Jeszcze módlmy się za metropolitę naszego *N.*, za biskupa naszego *N.* i za wszystkich w Chrystusie braci naszych.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Diakon: Jeszcze módlmy o zachowanie w opiece Bożej naszej Ojczyzny, za jej władze i wojsko, abyśmy mogli prowadzić ciche i spokojne życie, we wszelkiej pobożności i czystości.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Diakon: Jeszcze módlmy się za naszych braci kapłanów, zakonników i za wszystkich braci naszych w Chrystusie.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Diakon: Jeszcze módlmy się za błogosławionych i zawsze godnych pamięci świątobliwych patriarchów prawosławnych, za fundatorów tej świątyni Bożej (lub: tego świętego monasteru) i za wszystkich zmarłych prawosławnych ojców i braci

naszych, [którzy tutaj i w różnych miejscach spoczywają].

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Diakon: Jeszcze módlmy się za ofiarodawców i dobroczyńców tego świętego i czcigodnego domu Bożego, za pracujących, śpiewających, i za tu obecny lud, oczekujący od Ciebie wielkiego i obfitego miłosierdzia.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Kapłan: Albowiem Bogiem miłosiernym jesteś, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

(2∞ Ektenia błagalna)

Diakon: Dopełnijmy poranną modlitwę naszą do Pana.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Diakon: O to, aby cały ten dzień był doskonały, święty, spokojny i bezgrzeszny, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

Diakon: O anioła pokoju, wiernego przewodnika, stróża dusz i ciał naszych, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

Diakon: O przebaczenie i odpuszczenie grzechów i przewinień naszych, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

Diakon: O to, co dobre i pożyteczne dla dusz naszych i o pokój dla świata, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

Diakon: O dokonanie reszty życia naszego w pokoju i pokucie, Pana prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

Diakon: O chrześcijańskie zakończenie życia naszego, bezbolesne, bez zawstydzienia, spokojne, i o dobrą odpowiedź na budzącym bojaźń Sądzie Chrystusa, prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

Diakon: Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem, i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, o Panie.

Kapłan: Albowiem jesteś Bogiem miłosierdzia, łask i przyjaźni do człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na

wieki wieków.

Chór: Amen.

(3∞ Modlitwa skłonienia głów)

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Diakon: Skłońmy nasze głowy przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan: Panie święty, Ty, który mieszkasz na wysokościach i patrzysz na pokornych, i wszechwidzącym Twoim okiem patrzysz na wszystkie stworzenia, przed Tobą skłoniliśmy serca i ciała, i modlimy się do Ciebie: Wyciągnij niewidzialną Twoją rękę ze świętego Twego przybytku i pobłogosław nas wszystkich, a jeśli zgrzeszyliśmy dobrowolnie lub mimowolnie, przebacz jako dobry Bóg i Przyjaciel człowieka, dając nam Twe niebieskie i ziemskie dobra. Albowiem przynależy Tobie miłosierdzie i zbawienie nasze, Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

14. Zakończenie jutrzni.

(1∞ Błogosławieństwo)

Diakon: Oto mądrość!

Chór: Pobłogosław.

Kapłan: Błogosławiony Chrystus, Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

(2∞ Modlitwa za chrześcijan)

Chór: Umocnij, Boże, świętą prawosławną wiarę i prawosławnych chrześcijan na wieki wieków.

(3∞ Rozesłanie)

Kapłan: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas.

Chór: Czcigodniejszą od Cherubinów i bez porównania chwalebniejszą od Serafinów, któraś bez zmiany Boga Słowo zrodziła, Ciebie, prawdziwą Bogurodzicę, wywyższamy.

Kapłan: Chwała Tobie, Chryste Boże, Nadziejo nasza, chwała Tobie.

Chór: Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen. **Panie,** zmiłuj się (trzy razy). **Pobłogosław.**

Kapłan: (W Niedzielę: Zmartwychwstały) Chrystus, prawdziwy Bóg nasz, dla modlitw Przczystej swojej Matki, mocą świętego i życiodajnego krzyża, dla wstawiennictwa czcigodnych bezcielesnych Mocy niebieskich, dla modlitw czcigodnego i chwalebego Proroka, Poprzednika i Chrzciciela Jana, świętych, chwalebnych i zwycięskich męczenników, świętych ojców naszych Boga noszących w sercu, świętych i sprawiedliwych Przodków Pana, Joachima i Anny,

świętego *N.*, patrona tej świątyni, świętego *N.*, którego pamięć dzisiaj obchodzimy, i wszystkich świętych, zmiłuje się nad nami i zbawi nas, bo jest dobrym i Przyjacielem człowieka.

Chór: Amen.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ – PIERWSZA GODZINA

Lektor: Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do Chrystusa, Króla naszego i Boga. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do samego Chrystusa, Króla i Boga naszego.

Psalm 5

Słowa moje usłysz, Panie, zważ na głos wołania mego, Królu mój i Boże, albowiem do Ciebie modłę się, Panie. O poranku usłysz głos mój, o poranku stanę przed Tobą i zobaczysz mnie. Albowiem Ty jesteś Bogiem, który nie upodobał sobie nieprawość, i nie zamieszka przy Tobie zło, ani też nie ostaną się nieprawi przed oczyma Twoimi, znieawidziłeś wszystkich czyniących nieprawość. Wytracisz wszystkich mówiących kłamstwa, człowiekiem krwi i zdrady brzydzi się Pan. Ale ja w obfitości Twego miłosierdzia wejdem w dom Twój, pokłonię się przed świętym przybytkiem Twoim w bojaźni Twojej. Panie, prowadź mnie w sprawiedliwości Twojej, ze względu na mych wrogów, drogę moją przed Tobą wyprostuj. Albowiem w ustach ich nie ma prawdy, serce ich jest marnością, ich gardło jest otwartym grobem, językami swymi schlebiają. Osądź ich, Boże, niech upadną przez własne myśli, dla ogromu ich nieprawości wytrać ich, albowiem zasmucili Ciebie, Panie. Niech się rozweselą wszyscy, którzy mają w Tobie nadzieję, niech radują się na wieki, i Ty w nich zamieszkas. Chłubić się będą Tobą, którzy miłują imię Twoje. Albowiem Ty błogosławisz sprawiedliwego, Panie, łaską jak orężem nas ukoronowałaś.

Psalm 89

Panie, byłeś nam ucieczką z pokolenia na pokolenie. Zanim narodziły się góry, nim stworzyłeś ziemię i świat, od wieczności na wieczność Ty jesteś. Nie obracaj człowieka w proch Ty, który mówisz: Wracajcie, synowie ludzcy. Albowiem tysiąc lat przed oczyma Twymi, Panie, jest jak dzień wczorajszy, który minął, i jak nocne czuwanie. Ich lata są nicością, poranek mija jako trawa. Rano kwitnie i pleni się, wieczorem opada, więdnie i usycha. Albowiem ginie od gniewu Twego, zapalczywość Twoja nas przeraża. Postawiłeś winy nasze przed Tobą, nasze życie w jasności oblicza Twego. Albowiem wszystkie dni nasze osłabły i znikają pod grozą gniewu Twego, lata nasze nikną jak pajęczyna. Liczna lat naszych jest siedemdziesiąt, a gdy jesteśmy silni lat osiemdziesiąt, a nad to więcej, to trud i zgryzota, albowiem słabości przyjdą na nas i kary. Któż zrozumie moc gniewu Twego i umknie przed zapalczywością Twoją? Okaż nam prawicę Twoją, abyśmy przywiedli serce do mądrości. Zwróć się ku nam, Panie, jak długo

jeszcze? Ulituj się nad sługami Twymi. Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się i rozweselimy po wszystkie dni nasze weselić się będziemy. Rozraduj się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na czyny Twoje, i poucz ich synów. Niech będzie światłość Pana, Boga naszego, nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonal w nas, popraw dzieło rąk naszych.

Psalm 100

Będę opiewał łaskę Twoją i sąd, Panie, śpiewam i rozumiem, na drodze nieskalanej, postępować będę w niewinności serca mego pośrodku domu mego. Nie postawię przed oczyma moimi rzeczy nikczemnej, czyniących występki zniechędziłem. Serce przewrotne nie przylgnie do mnie, niczego, co jest złe, nie będę znać. Kto w sekrecie donosi na sąsiada, tego wypędzę, hardych oczu i nadętego serca, z takim nie jadę. Oczy moje są zwrócone ku wiernym w kraju, aby przebywali ze mną. Kto postępuje drogą nieskalaną, ten będzie mi służyć. Nie zamieszka w moim domu człowiek pełen pychy, kto mówi kłamstwa, nie stawi mi się przed oczy. Każdego ranka tępić będę ludzi grzesznych w kraju, aby wykorzeń z miasta Pańskiego wszystkich czyniących nieprawość.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi.

Troparion:

Ton 1: Mimo kamienia opieczętowanego przez Żydów i żołnierzy strzegących przeczystego Twego ciała, zmartwychwstałeś, Zbawco, po trzech dniach, dając światu życie. Przeto moce niebios wołają do Ciebie, Dawco życia: Chwała zmartwychwstaniu Twemu, Chryste, chwała królestwu Twemu, chwała opatrności Twojej, jedyny Przyjacielu człowieka.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Teotokion: Jakże nazwiemy Ciebie, Łaski Pełna? Niebem, bowiem zajaśniało z Ciebie Słońce Sprawiedliwości. Rajem, bowiem z Ciebie wyrósł niezniszczalny kwiat. Dziewicą, bowiem pozostałaś nienaruszona. Czystą Matką, bowiem trzymałaś w Twych świętych ramionach Syna, Boga wszystkich. Módl się do Niego, aby zbawił dusze nasze.

Stichery pierwszej godziny:

Kieruj mymi krokami według słów Twoich, aby nie owładnęło mną jakiegokolwiek zło. Wyzwól mnie od ludzkich oszczerstw, abym zachowywał przykazania Twoje. Oblicze Twoje rozjaśnij nad sługą Twoim i naucz mnie Twych przykazań. Niech moje usta napełnią się chwałą Twoją, Panie, niech wyśpiewam chwałę Twoją, cały dzień wspaniałość Twoją.

Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami (trzy razy).

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Najświętsza Trójco, zmiłuj się nad nami, Panie, zgładź grzechy nasze, Władco, przebacz nieprawości nasze, Święty, nawiedz nas i ulecz niemoce nasze, dla imienia Twego.

Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa Pańska.

Kapłan: Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Lektor: Amen.

Kontakion:

Ton 1: Powstałeś z grobu w chwale jako Bóg i świat podniosłeś ze sobą, rodzaj ludzki opiewa Ciebie jako Boga, śmierć zniknęła, Adam raduje się, Władco, Ewa teraz uwolniona z więzów weseląc się woła: Ty, Chryste, jesteś tym, który wszystkim daje zmartwychwstanie.

Panie, zmiłuj się (czterdzieści razy).

Chryste Boże, który w każdym czasie i w każdej godzinie, na niebie i na ziemi jesteś sławiony i wywyższany, wielce cierpliwy, wielce miłosierny i łaskawy, który kochasz sprawiedliwych i miłujesz grzeszników, który wszystko wzywasz do zbawienia ze względu na obiecane przyszłe dobra, sam, Panie, przyjmij nasze modlitwy w tej godzinie zanoszone do Ciebie i skieruj nasze życie na drogę Twych przykazań, uświęć nasze dusze, oczyść ciała, kieruj myślami i oczyść zamysły. Wybaw nas ze wszelkiego utrapienia, zła i chorób, otocz nas świętymi Twymi aniołami, abyśmy pod ich strażą i opieką osiągnęli jedność wiary i zrozumienie niedostępnej Twojej chwały, albowiem błogosławiony jesteś na wieki wieków. Amen.

Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Czcigodniejszą od Cherubinów i nieporównanie sławniejszą od Serafinów, któraś w dziewictwie Boga Słowo zrodziła, Ciebie, prawdziwą Bogurodnicę wywyższamy.

W imię Pańskie pobłogosław, władko!

Kapłan: Boże, otocz nas łaską i pobłogosław nas, rozjaśnij oblicze swoje nad nami i zmiłuj się nad nami.

Lektor: Amen.

Kapłan: Chryste, światłości prawdziwa, który oświecasz i uświęcasz każdego człowieka przychodzącego na ten świat, niechaj zajaśnieje nam światłość Twego oblicza, niech ujrzymy w niej niedostępną światłość, skieruj nasze stopy ku pełnieniu Twych przykazań, dla modlitw Przczystej Twojej Matki i wszystkich Twoich świętych. Amen.

Chór: Tobie, Walecznej Hetmance, tę zwycięską wdzięczności pieśń z niewoli wyswobodzeni słudzy Twoi składamy, Bogurodzico. Albowiem Ty masz niezwyciężoną moc, ze wszystkich nieszczęść wybaw nas, byśmy wołali do Ciebie: Raduj się, Oblubienico niezaślubiona!

Kapłan: Chwała Tobie, Chryste Boże, Nadziejo nasza, chwała Tobie!

Chór: Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen. Panie, zmiłuj się (trzy razy). Pobłogosław!

Kapłan: (W niedzielę: Zmartwychwstały) Chrystus, prawdziwy Bóg nasz, dla modlitw Przczystej swojej Matki i wszystkich świętych, zmiłuje się nad nami i zbawi nas, bo jest dobrym i Przyjacielem człowieka.

Chór: Amen.

Chór wygłasza życzenia długich lat.